

MARAŞ'I UNUTURSAN SİVAS OLUR, SİVAS'I UNUTURSAN...

Aylardan Temmuz, günlerden Sivas... 21 yıldır, emekçiler başta olmak üzere tüm halklarımızın yürekleri Sivas'ta yanıyor... 33 aydın ve sanatçının dinci gerici faşizm eliyle yakılması neredeyse dün gibi taze hafızalarımızda.

Alevilerin evlerinin işaretlenmesi, imam hatip lisesi dayatmaları, zorunlu ders, Cemevlerinin ibadethane kabul edilmemesi ve dahası, cemevinin bahçesinde gençlerin kurşunlanmaları, mezhep çatışmalarının körüklenmesi... Bunların üzerine, Sivas katliamı ardından "Allah'a

şirk koşanları ateşe imtihan ederler" diyen bir cumhurbaşkanının ortak aday gösterilmesi...

İktidar koltuğunda hangi partinin oturduğu değil önemli olan. Önemli olan, hangi sınıfın temsilcilerinin oturduğu. Özgürlüklerimiz için, dinsel baskılardan kurtulmak için, bir daha katledilmemek için, sokağa, eyleme, özgülüşmeye...

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

2 - 16 Temmuz 2014 / S 262 / 1 TL

ŞİMDİ DEVİRİM ZAMANI

Yine sandığa mahkum etmek istiyorlar bizi! Üstelik daha üç ay önceki seçimlerde oy hırsızlıkları, sandık hileleri, sahte seçmen kütükleri, "trafolarda dolaşan kedi timleri", her türden rezillik ayyuka çıkmışken! "Halkın seçeceği cumhurbaşkanı" saf-satalarıyla dikkatleri seçimlere çekmek istiyorlar. Burjuvazinin diğer kesimi de "Erdoğan kazarsa..." diye korku salıp sandığa çağırıyor. Üstelik çıkardıkları "ortak aday" en az Erdoğan kadar dinci-gerici!

Bu oyunlara karnımız tok! Tepeden tırnağa çürümüş düzeninize meşruiyet kazandırmayacağız. Katiller ve hırsızlar yarışımın figüranı olmayacağız. Tüm bu kokmuşluklarla boğuşacağımıza, doğrudan sokaklarda irademizi ortaya koymak, kendi geleceğimizi forumlarda/meclislerde bizzat kendi ellerimize almak yönünde kullanacağız tercihimizi. Varsın burjuva dünya birbirini yesin. Türlü şaklabanlıklarla bizi çekmek istedikleri tuzağa düşmeyeceğiz. Şimdi seçim tuzaklarına düşüp oylanma zamanı değil. Şimdi Devrim Zamanı!

"Tüm dünya 'vazgeç' dediğinde umut fışıldadı: 'GREV'"

Bu, greve çıkan binlerce cam işçisinin sokağa çıktığında taşıdığı bir döviz. Yaşamları çıkmaza giren, çalışma koşulları dayanılmaz hale gelen işçiler, "Grev" bayrağını kaldırıyorlar.

Cam işçilerini örgütleyen Kristal-İş Sendikası, TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanmadığı için 5 bin 800 cam işçisi ile 20 Haziran günü greve başladı.

Mersin, Eskişehir, Bursa, Çayırova, Lüleburgaz'da cam işçileri, ücret zammı, düşük ücretle çalışan işçiler için iyileştirme zammı, işe giriş ücretinde anlaşma sağlanamaması, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin uygulanması talepleriyle grevdeler. 2

Binlerce Cam İşçisi Greve Çıktı

İşçiler Özelleştirmeye Karşı Soma'da Mitingde

Yatağan işçilerinin Türk-İş'i basarak zorlama ile karar aldıkları miting, 22 Haziran günü Soma'da yapıldı.

Birçok şehirden otobüsler ile gelen Türk-İş'e bağlı sendikalar, Soma'ya girişte polis tarafından aramalara maruz kaldılar. İşçiler ve sendikalar Soma'ya girdiklerinde kortejlerini oluşturarak Hükümet Konağına doğru yürüyüşe geçti- 10

Genel Saldırı Aşamasında

C.Dağlı

2

Silahlı Halk Ayaklanması Ve Devrim

Özgür Güven

4

Koruk Hoşafı

Umut Çakır

5

Devrimin Güvenilmaz Dostları

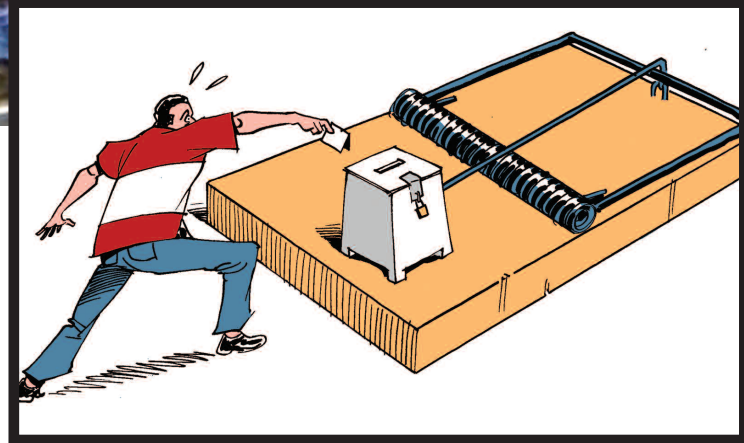
Umut Güneş

7

HDP 2. Kongresi

Ali Varol Günel

9

Editör

DEVİRİM ZAMANI

Yine bir seçim, yeni bir seçim! Bu defa üç adaylı cumhurbaşkanlığı seçimi sürüldü halkın önüne. Bir kere daha yıllar burjuva siyaset tahterevallisinin iki ucu arasında sa2. Kongresilimip durmaya mahkum edilmek isteniyor.

Bir dinci-faşistin cumhurbaşkanı olmasının önünü kesmek için bir başka dinci-faşistin, hem de Sivas katliamını savunan meşum konuşmasıyla tanınan birinin, sağcısı solcusuyla muhalif burjuva siyasetin ortak aday olması tarihin cilvesi olsa gerek! Ya da daha doğru bir deyimle burjuva siyasetin tam manasıyla İsrailleşmesinin göstergesi olsa gerek. Artık burjuva siyasi arenada ayakta kalabilmek ve "iktidar olabilmek" için her gelen bir "öncekinden daha sağcı, dinci ve muhafazakar" olduğunu ilan etmek zorunda kalıyor. 3

GENEL SALDIRI AŞAMASINDA

BAŞYAZI

C.DAĞLI

Nesnel toplumsal koşulları, sınıflar ilişkisini, sınıflar mücadelesini, kitlelerin toplumsal pratiğini doğru olarak yansıtmak, yani nesnellığı kavrayacak biçimde yorumlamak, işçi sınıfı partisi açısından, politik savaşımın etkili sonuçlar vermesi için temel bir öleme sahiptir.

Küçük burjuva siyasi hareketlerin görüş oluştururken bu diyalektik materyalist yöneme uygun davrandıkları ileri sürülemez. Tabii ki onlar da, nesnel durumdan, kitlelerin toplumsal pratiğinden söz ediyorlar. Olaylardan, fenomenlerden söz ederken, nesnellikten bahsetmek durumundadırlar zorunlu olarak. Herkes içinde bulunduğu nesnel koşullara bağlıdır. Bu nedenle görüşlerin şu ya da bu biçimde içinde olduğu nesnel durumu yansıtmak mecburiyetindedir. Burada önemli olan nesnellığı doğru olarak yansıtmaktır.

Küçük burjuva çevrelerin, Türkiye ve Kürdistan'ın bugünkü nesnel süreci değerlendirdiği, sıradan bir bakış açısının ötesine geçmez. Yapılan yorumlar, karşıtların mücadelesinin gerçek düzeyini ortaya koymaktan çok uzaktır. Tanımlamaları, yığınların devrimci pratiğinin ulaştığı ileri düzeyi ve keskinliğini verememiştir.

Bu çevrelerin yayınlarını izleyenler orada yazılanların, kitlelerin verdiği büyük savaşımın ne kadar gerisinde kaldığını görüyor. Dolayısıyla burada konan görüşler, mücadeleciler insanların önünü açacak, onlara devrimci bir perspektif sunacak bir içeriğe sahip değil. Kitlelerin devrimci pratiğiyle, bu çevrelerin görüşleri arasında bir seviye farkı var. Seviye farkı her geçen gün biraz daha büyüyor.

İşçilerin ve halk kitlelerinin mücadelesi, pratikte, çoktan genel bir saldırı aşamasında olmasına karşın küçük burjuva çevreler, genel savunma çerçevesini aşan bunun ötesine varan bir anlayış sergilemiş değiller. Kitlelere götürdükleri anlayış savunmacılık anlayışından başka bir şey değildir. Bırakalım yığınların verdiği pratik mücadeleyi doğru biçimde anlamayı, seneler boyu, kitlelerin yürüttüğü militan, devrimci ve saldırgan kavgayı kendi geri seviyelerine çekmek için ısrarlı bir çaba içinde oldular.

Toplumumdaki çelişkilerin ve savaşımın seyrini ciddi olarak irdelemiş olsalardı, sınıfların karşılıklı ilişkisinin geldiği uğrak hakkında bir fikirleri olurdu. Toplumun iç çelişkileri, burjuva toplumun gelişmesi boyunca derinleşmiş ve en son noktasına kadar keskinleşmiştir. Bu bir olgudur, nesnel bir gerçekliktir. Toplumsal çelişkiler, tüm keskinliği içinde ele alınacağına, tersine çelişmeler yumuşak gösterilmiştir. Çelişkileri yumuşak göstermenin amacı sınıf ilişkilerini "uyum" içinde olduğunu göstermektir ki, bu bir burjuva bakış açısıdır. Gerçekte ise karşıt sınıflar arasında bir uyum yoktur. Aksine, karşıt güçler arasında şiddetli bir savaşım var.

Savaşım, tarihsel olarak, inisiyatif üstünlüğü emekçilerdedir. Emekçi yığınlar girişim üstünlüğünden yararlanıp iktidara gelmeye çalışıyor. Tarihsel olarak genel saldırı aşamasında olmaması, bunun olanaklarını artırıyor. Artan yoğun devrimci pratik, emekçi sınıfın, mücadelesinin hangi uğrakta olduğunu yeterince ortaya koyuyor. 1 Mayıs Taksim, Gezi ve tüm isyan ve başkaldırı, burjuvaziye karşı gelişen saldırı örnekleridir.

Emekçilerin, sömürülenlerin, ezilenlerin mücadelesinin genel saldırı aşamasında olması kitlelerin güncel kavgasında canlıdır, somuttur ve gerçektir. Devrimci sınıf ve halk kitleleri yıllardır egemen güce karşı saldırı üzerine saldırı düzenliyor. Devrimci hareket, saldırgan, etkin mücadele çizgisini izleyerek ilerledi. Proleter sınıfın ve halk yığınlarının ileri düzeye çıkmış olan savaşımını geriye çekmek, çok açıktır ki, egemen sınıfın işine yarar ve ona hizmet eder.

Kendi zihniyetlerini değiştireceklerine, mücadelenin seviyesini yükselteceklerine, ileriye giden insanları kendi minderine çekmeyi temel bir politika haline getirdiler. Bizi çekmeye çalıştıkları yerde mücadele, burjuva diktatörlüğünün sınırlarını aşmıyor. Neyse ki sınıf bilinçli işçiler, toplumun en ileri en tutarlı ve en mücadeleciler kesimi bu çizginin, eski toplumun ötesine varmayacağını kavramış durumda. Dolayısıyla, devrimci kitlelerin, oportünist ve reformist çizgide yürüyenlerle beraberliği daha fazla sürmez.

Kitlelerin toplumsal hareketine dar açından bakanlar, hareketi bütün yönleri ve genişliğiyle göremezler. Hareket, küçük burjuva siyasetin geri platformu üzerinde değil, devrimci mücadele temelinde yol alıyor. Bu topraklarda uzun zamandır güçlü büyüklü devrimci patlamalar daha sık görülür oldu. Devrimci patlamalar proleter ve proleter olmayan kitlelerin patlamasından başka bir şey değildir. Kitle hareketinin, devrimci patlamalarının yönelimi, egemen olanı devirmektir. Nüfusu oluşturan tüm ezilen sınıfların ve grupların nesnel olarak sermayeye karşı yönelen mücadelesi devrimci bir içerik kazanmıştır.

Küçük burjuva siyasetlerin yorumlarına bakılırsa, devrimin şafağı henüz sökmedi. Oysa ki, devrimin şafağı, kitlelerin mücadelesinin, eylemlerin, isyan ve ayaklanmalarının eşliğinde çoktan doğdu. Şimdi devrim zamanı.

Genel saldırı aşamasında olduğumuzu kavrayamayanlar 20. yüzyılın sınıf mücadelesini, sosyalizm ve politik mücadele tarihini, bu zaman içinde ortaya çıkan toplumsal devrimler çağını ve günümüzün toplumsal devrimlerini doğru olarak açıklayamazlar.

Biz Ölmedik Rüzgar Olduk

Sosyalist Hacker Grubu #RedHack olarak, "Kızıl Dayanışma Ruhu"nun internet ortamına yansımamız. Faaliyetlerimizle Adalet ve Halkın vicdanının sesi olmaya çalışıyoruz.

Örgütlenme modeli olarak Marksist-Leninist tüm değerleri kendimize yoldaş kabul ederek, mücadele alanının sadece bir parçası olarak İnternet ortamında hack, saldırı ve propaganda, faaliyetlerinde halkın çıkarlarını gözetiyor, öz örgütlenme modeli içerisinde sokakta, barikatlarda, eylemlerde Kızıl Dayanışmacı anlayış ile yerimizi alıyoruz.

Gezi sürecinde devrimci dayanışma anlayışıyla, tüm kadrolarımızla aktif rol alarak mücadelemizi daha da yukarıya taşıdık. Direnişte ölümsüzleşen canlarımızı unutturmamak ve yansıtmak adına, "Biz Ölmedik Rüzgar Olduk" belgesel serisini hazırlamaya karar verdik.

Yaklaşık 7 aylık bir ön hazırlık ve istişare ile hassasiyet çizgimizi belirledik. Daha önce de propaganda, ama, çağrı ve birçok konuda video network birimimiz tarafından videolar hazırlanıyordu. Belgesel serisi fikri ilk olarak 2013 Kasım ayında oluştu. Ko-

nuyu tüm yönleriyle tartışarak çizgimizi ve programımızı belirledik. Ailelerle görüşüp hassasiyetlerini belirledik ve network sistemiyle çalışmaya başladık. Tüm medyalarda elimizde toplandığında Kızıl Oda'da, Video Edit çalışmalarımızı başlattık

ve halkımıza önce yazılı daha sonra da görsel olarak duyurusunu yaptık.

Gezi Direnişi'nde ölümsüzleşen canlarımız için bir ilk olan "Biz Ölmedik Rüzgar Olduk" belgesel serisini hazırlarken aklımızdan çıkarmadığımız tek unsur hassasiyetti.

Amacımız, onları unutturmamak, yaşatmak ve "hiç bilmeyenler için, hiç bilmeyenleri" anlatmaktır. Bu noktada belgesellerin içeriklerini sadece Gezi ile sınırlı tutmayıp, dokuyu canlarımızın doğumlarından ölümsüzleştiği zamana dek ele alarak işledik. Bir diğer sebep olarak ise, bu çalışmamız boynumuzun borcu olarak gördük.

Belgesellerimizi her hafta bir belgesel olmak üzere @TheRedHack Twitter hesabımızdan yayınlıyoruz. Yayınladığımız her belgesel bazı TV kanallarında da yayınlanmaya başlandı. Bir sonraki çalışmamız için gerekli platformlar ile ortak bir çalışma yapıp, forum, park ve Gezi'nin ruhuna uygun olarak sokak gösterimleri yapmaktır. Belgesellerimizin hakkı saklı değildir, tüm hakkı halkımıza aittir.

Biz Ölmedik Ölümsüzleştik

RedHack
Red Hackers Association
Kızıl Hackerlar Birliği

Gezi Sanatı Deniz Gezmiş Parkı'nda

Gezi Sanatı emeğin sanatını mahallelere, parklara, sokaklara, meydanlara taşımaya ve emekçi halklarla birlikte üretmeye devam ediyor. Gezi Sanatı Forumu'ndan sanatçılar bu hafta sonu yine emekçi semtlerinde işçi ve emekçilerle birlikteydi. 30 Haziran'da 1 Mayıs Mahallesi'nde Deniz Gezmiş Parkı'ndaydılar bu kez. Gezi Sanatı Forumu'ndan sanat emekçileri saat 19.00'a kadar mahallede dolaşarak etkinliğin duyurusunu yapıp ailelerle sohbet ettiler.

Etkinlik zamanı geldiğinde Deniz Gezmiş Parkı'na toplanmaya başlayan miniklere "Haydi birlikte tiyatro yapalım" denildi.

İlk anlarda anne babasının yakınlarında olmayı tercih eden minikler olduysa da, birkaç dakika sonra atölye çalışmasına katılanların sayısı artmaya başladı.

Drama Kumpanya oyuncularını Kemal Oruç, Selin Eresin ve Cihan Özdeniz çocuklara birlikte ne yapmak istediklerini sordular... Çocuklar parkta olur da ne yapmak ister? "Hep birlikte oyun oynayalım!" dediler elbette. Hep birlikte zevkli bir oyun için, birbirleriyle uyumlu hareketler yapmalarını, kaynaşmalarını sağlayacak denemelere başladılar. Sonra

bazı temalar üzerine hareketlere geldi sıra. Deniz Gezmiş Parkı'nı neşeli çocuk cıvıltıları kaplamıştı.

Atölye çalışması oyunla miniklerin yaratıcılıklarını sergilemeye başladıkları bir çalışmaya dönüştükçe, çevrede seyretmekte olanlar da katıldılar arkadaşlarına... Hep birlikte neşeli bir çalışma başladı. Çocuklarla bazı kavramlar üzerine konuşuldu oyunlar oynandı. Ama üzerinde en çok durulan temalar "Savaş" ve "Barış" oldu. Çocuklar sözleriyle, mimikleriyle, bedenleriyle savaşı ve barışı anlatmaya, sonuçlar çıkarmaya çalıştılar. Sonra gruplar halinde birbirlerine oyunlar sunma aşamasına geçildi.

Devinim Tiyatro Atölyesi ve Drama Kumpanya Atölyesi oyuncuları çocuklarla gruplar oluşturuldu. Gruplar ayrı ayrı küçük oyunlar hazırladılar hem de gruplar birbirlerinin oyunlarına doğaçlama dahil oldular.

Yaratıcı Drama Atölyesi mahallenin miniklerine çok zevkli dakikalar yaşattırken, aileler de ilgisiz

kalamadılar. Büyük bir ilgiyle çocukların çevresinde onların yaratıcılıklarını izleyerek keyifli dakikalar geçirdiler.

Etkinlikte saat 21.00'de Gezi Ayaklanması'nın ilk ölümsüzleşenlerinden olan Mehmet Ayvaltaş'ı anlatan RedHack'in hazırladığı "Biz Ölmedik Rüzgar Olduk" adlı belgesel gösterimi yapılacağına duyurusu yapılmıştı. Fakat çocuklar bir oyun daha, bir deneme daha yapmak istiyordu.

Bir kez daha yapılan kısa bir oyunun ardından mahallenin miniklerine başka bir akşam yeni bir atölye çalışması yapma sözü verilerek belgesel gösterimi için hazırlık yapıldı.

Bu arada ailelerle sohbet edildi. İşçi ve emekçi mahallesinin işten çıkanları yeni yeni gelmeye başlamışlardı parka. Mehmet Ayvaltaş'ın babası Ali Ayvaltaş ve kardeşleri Seyit Kartal ve ailesi geldi. Biraz onlarla sohbet edildi belgesel saatine kadar. Sonra "Biz Ölmedik Rüzgar Olduk" dedi. Mehmet Ayvaltaş... Aslında bütün mahalle biliyordu Mehmet'i.. En sevilen gençlerinden biriydi... Acısı da çok ağırdı elbette... Ardından acısına dayanamayan Fadime Ana'nın gidişiyse Ayvaltaş ailesinin acısını paylaşmaya çalışan mahalle için daha da üzücü olmuştu.

"Unutursak Kalbimiz Kurusun" diye başlayan belgesel bizi Gezi günlerine, o günlerdeki 1 Mayıs mahallesine ve Mehmet'in hikayesine doğru yolculuğa çıkardı. Mehmet onu tanyanından anlatılmıya daha yakından tanıdı. Onun tertemiz yüreğini bize sunan belgesel büyük beğeni topladı. Gösterimin ardından söz alan Mehmet'in babası Ali Ayvaltaş, bizi alevi-sünni diye bölmeye çalışanlara karşı, birlikte olmanın önemine vurgu yaptı. Oğluya gurur duyduğunu belirten baba Ayvaltaş, etkinliği düzenleyen Gezi Sanatı sanatçılarına teşekkür ederek sözlerini sonlandırdı.

2 Temmuz Çağrısı

Taksim'de 2 Temmuz Sivas Katliamı'nın yıldönümünde yapılacak anma etkinliklerine çağrı amacıyla 22 Haziran günü bir yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı.

PSAKD Sultangazi Şubesi, Gazi Şehitleri Cemevi ve Anadolu Alevi Hareketi'nin yapacağı eylem için Tünel'de buluşan kitle, "Tüm İnançlardan Halkımız, Diri Diri Yakanlardan Hesap Sormak İçin, Adalet İçin, İnanç Özgürlüğü İçin, 28 Haziran'da Gazi Mahallesi'nde, 2 Temmuz'da Sivas'ta Olalım!" pankartı açarak, "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşalım!", "Sivas'ı Unutma Unuturma!", "Katil Devlet Hesap Verecek!" ve "Katil İŞİD İşbirlikçi AKP!" sloganları attı. Tünel'den Galatasaray Lisesi önüne ger-

çekleştirilen yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını okuyan Atilla Özdemir, "Sivas'ta canlarımız yakılarak katledileli tam 21 sene geçti. 21 sene geçmesine rağmen şehitlerimiz hala adalet bekliyor. 21 yıl önce katleden anlayış, şimdi iktidarda, yeni katliamların planlamasını yapıyor. Buna izin vermeyeceğiz" dedi.

AKP'nin Türk-Kürt ya da Alevi-Sünni ayırt etmeden emekçilere zulüm uyguladığını dile getiren Özdemir, "Bu zulümden en çok nasibini alanlar da halkın en direngen, zalimin zulmüne boyun eğmeyen kesimleridir" şeklinde konuştu.

Özdemir, son olarak 28 Haziran'da Gazi Mahallesi'nde yapılacak anma etkinliğine çağrı yaptı ve 2 Temmuz'da da Sivas'ta olduklarını duyurdu.

Basın açıklamasının ardından eylem sona erdirildi.

Binlerce Cam İşçisi Grevde!

“Tüm dünya 'vazgeç' dediğinde umut fışıldadı: 'GREV'”

Bu, greve çıkan binlerce cam işçisinin sokağa çıktığında taşıdığı bir döviz. Yaşamları çıkmaza giren, çalışma koşulları dayanılmaz hale gelen işçiler, “Grev” bayrağını kaldırıyorlar.

Cam işçilerini örgütleyen Kristal-İş Sendikası, TİS görüşmelerinde anlaşma sağlamadığı için 5 bin 800 cam işçisi ile 20 Haziran günü greve başladı.

Mersin, Eskişehir, Bursa, Çayırova, Lüleburgaz'da cam işçileri, ücret zammı, düşük ücretle çalışan işçiler için iyileştirme zammı, işe giriş ücretinde anlaşma sağlanamaması, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin uygulaması talepleriyle grevdeler. Grevdeki işletmeler Paşabahçe Cam Sanayi AŞ'nin Kırklareli, Mersin, Eskişehir fabrikaları, Anadolu Cam Sanayi

AŞ'nin Mersin Fabrikası, Trakya Cam Sanayi AŞ'nin Trakya Düz Cam, Trakya Otocam ve Mersin Fabrikaları, Anadolu Cam Yenişehir Sanayii AŞ, Trakya Cam Yenişehir Sanayii AŞ ve Cam Elyaf Sanayi AŞ. Kristal-İş 24. Dönem Cam Grup Toplu İş Sözleşme görüşmelerinde anlaşma

sağlanamadığını belirterek “Cam işverenleri ile sürdürdüğümüz müzakerelerde, ücret zammı, düşük ücretli çalışanlar için talep edilen iyileştirme zammı, işe giriş ücreti ve bazı parasal haklar üzerindeki anlaşmazlık giderilemedi. Ayrıca, bu parasal maddeler kadar önemli olan, çalışanların iş güvencesine ve kazanılmış haklara dönük iki idari madde de uyumsuzluk konularında yer almaktadır. Sendikamızın toplu iş sözleşmesini masada bitirme çabalarından sonuç alınamaması üzerine daha önce aldığı grev kararı uygulamaya konulacak” diyor.

10 fabrikada başlayan grev, 20 Haziran günü sabah 09.00'da tüm işçilerin fabrika önlerinde toplanması ve basın açıklamalarıyla başladı.

EDİTÖR

DEVİRİM ZAMANI

Yine bir seçim, yeni bir seçim! Bu defa üç adaylı cumhurbaşkanlığı seçimi sürdü halkın önüne. Bir kere daha yığınlar burjuva siyaset tahterevallisinin iki ucu arasında salınıp durmaya mahkum edilmek isteniyor.

Bir dinci-faşistin cumhurbaşkanı olmasının önünü kesmek için bir başka dinci-faşistin, hem de Sivas katliamını savunan meşum konuşmasıyla tanınan birinin, sağcısı solcusuyla muhalif burjuva siyasetin ortak adayı olması tarihin cilvesi olsa gerek! Ya da daha doğru bir deyimle burjuva siyasetin tam manasıyla İsrailleşmesinin göstergesi olsa gerek. Artık burjuva siyasi arenada ayakta kalabilmek ve “iktidar olabilmek” için her gelen bir “öncekinden daha sağcı, dinci ve muhafazakar” olduğunu ilan etmek zorunda kalıyor. Sürekli daha gerici, baskıcı, tutucu... İsrailleşme denilen şey budur.

Öte yandan tüm burjuva partilerin temel noktalarda benzeşmesi/aynılaşması, özünde hepsinin bir ortak düşman karşısında konumlanışlarının sonucu ve ifadesi. Tek sözle devrimin baskısı karşısında konumlanmak zorunda oluş, tüm burjuva siyaset dünyasını tek bir torbaya doldurmuş bulunuyor. Burası artık burjuva siyasetin tümünden çıktığı, çözümsüzlük çukurunda çürüdüğü yerdir. Şimdi bu kokuşmuş çukurda istedikleri “cumhurbaşkanı adayları” ile karşımıza çıkıp bizden seçim yapmamızı istiyorlar!

30 Mart seçimlerinde bir diktatör bozuntusuyla korkutup sandığa çağırıldır emekçileri. “Sandıkla değiştirebilirsiniz her şeyi” dediler. Sonuç malum. Tam bir ke-pazelik! Yığınlar, sandıkla iktidar değiştirmek şöyle dursun, kullandıkları oyları bile ancak sokaklarda dövüşerek koruyabileceklerini gördüler. Bir musibet bin nasihatten evladır! Başlı başına bu sonuç bile büyük bir kazanımdır. 31 Mayıs-1 Haziran ayaklanmasını, Taksim Komünü'nü, sokak savaşları deneyimini yaşayan milyonlarca insan, üstüne bir de 30 Mart yerel seçimlerinden aldıkları dersle giriyorlar yeni “seçim sürecine.”

Sanki bu devasa deneyimler yaşanmamış gibi, bizi seçimlerde kendi adaylarını desteklemeye çağırıyorlar. Diyorlar ki, “Erdoğan'ın cumhurbaşkanı olmasının önünü keselim!” Neden? Her gün 20 işçinin iş cinayetlerinde öldüğü bu sömürü çarkının devamı için mi? Kadına yönelik şiddetin ve cins ayrımcılığının ayyuka çıktığı bu düzenin bekası için mi? Her türlü ulusal, dinsel/mezhepsel baskının kesintisiz sürdüğü bu düzeni “Erdoğan'a karşı korumak için mi?” Bizi sandığa bunlar için mi çağırıyor sunuz burjuva efendiler! Erdoğan korkuluğunu başımızın üzerine sallayıp durmayın boşuna. Kalekol olup karşılarında dikildiğiniz Kürt halkının, sendikalarını hiçleştirip ölüm kamplarına çevirdiğiniz işletmelerde damla damla emdiğiniz işçilerin, madenlerde toplu kıyımlara maruz bıraktığınız madencilerin, her gün iş cinayetlerine kurban giden amelelerin, namus/töre cinayeti ve koca dayacağı olup cehennem azabı yaşattığımız kadınların, hunharca öldürdüğünüz ve ayrımcılığa maruz bıraktığımız eşcinsellerin, geleceğini çalıp hayatın kopardığımız gençlerin... tek sözle ezilen, sömürülen yığınların bu düzende kaybedecekleri hiçbir şeyleri yok! Onların Erdoğan umacısına karşı savunmak isteyecekleri kurulu bir düzen de yok! Dahası, ona karşı bir başka dinci-faşisti aday yapmakla siz zaten kendi konumunuzu net bir şekilde gösterdiniz herkese.

Onca sandık hilesi, sahte seçmen kütükleri, çalman ve değiştirilen oylar... ortadayken, seçim sistemine zerre kadar güven kalmamışken, üstüne üstlük kendi verdiğimiz oyunun peşine sokaklarda yine kendimiz düşmek zorundayken, neden sizin seçim oyununuzun figüranı olalım ki!

Tüm bu kokuşmuşluklarla boğuşacağımıza, doğrudan sokaklarda irademizi ortaya koymak, kendi geleceğimizi forumlarda/meclislerde bizzat kendi ellerimize almak yönünde kullanacağız tercihimizi. Hayatın nabzı sandıkta değil, sokaklarda, üretim merkezlerinde, kampüslerde atıyor. Tepeden turnağa çürümüş olan bu düzene sandığa giderek en ufak bir meşruiyet kazandırma hatasına düşmeyeceğiz. Şimdi seçim tuzaklarına düşüp oyalanma zamanı değil. Şimdi devrim zamanı!

Kırklareli Cam'da Grev Kırıcılık Girişimi

Grevde olan Lüleburgaz'daki Kırklareli Cam Sanayi'nde fabrika yönetimi taşeron işçilerle grevi kırma çabasına girerek TIR'larla ürün çıkarmaya çalıştı.

21 Haziran günü öğle saatlerinde Paşabahçe Mersin'den saldırı hazırlığı haberleri gelirken, Kırklareli Cam Sanayi'nde de fabrika yönetimi grev kırıcılık girişiminde bulundu. Bu duruma tepki gösteren işçiler fabrika önünde toplanarak tırların giriş çıkışının yasaklanmasını istedi.

Kristal İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş, yaptığı açıklamada grev yasadındaki son değişikliklerin patrona stok malları çıkartabilme hakkı tanıdığını, ancak grevin başarıya ulaşması için ellerinden geleni yapacaklarını söyledi.

Çetintaş fabrika yönetiminde bulunanların da sendika üyesi olmasına rağmen grev kapsamı dışında olan işçilere baskı uygulanarak iş yaptırıldığını da söyledi. İşten atma tehdidinin sürdüğünü belirten Çetintaş hiçbir işçinin can güvenliğinin olmadığını da ifade etti.

Şişecam'da Grev Kırıcılığa Geçit Yok!

Şişecam'da grev kararının hemen ardından fabrika yönetimlerinin grev kırıcılık girişimleri de başladı. Mersin ve Trakya fabrikalarında ilk günlerde başlayan grev kırıcılık girişimleri işçilerin eylemiyle engellendi.

Grevin 3. günü de Mersin Paşabahçe fabrikasında yüklenme yapılacak haberi üzerine fabrikaya gelen işçiler, içeri grip yüklenme yapılan rampaların yollarını kapattı.

Fabrika giriş kapısı önünde çevik kuvvet polisi, TOMA ve 3 TIR'ın beklediğini söyleyen işçiler, fabrikadan mal çıkışına izin

vermeyeceklerini belirttiler.

“Bu fabrikalar bizim, burada tak bir bardağa bile zarar gelmez, getirmeyiz. Ama bu çirkin oyunlara işveren artık bir son versin” diyerek grev kırıcılığa izin vermeyeceklerini söyleyen işçiler, fabrikada yasadışı üretim ve yüklenme yapıldığını anlatıyor.

Şişecam ile Kristal-İş Sendikası arasında süren görüşmelerde olumlu bir sonuç alınamayınca cam işçileri, kendilerine yapılan 93 kuruşluk ücret zammını protesto etmek için İş Bankası şubelerinde sıraya girerek 93 kuruş yatırdılar.

Paşabahçe Mersin İşçileri Kürsüyü İşgal Etti

Grevin 3. gününde Paşabahçe Mersin cam işçileri Mersin'de Adnan Menderes Bulvarı üzerindeki Barış Meydanı'nda yapılan Tantuni Festivali'nde taleplerini dile getirmek üzere festival alanına gitti.

Sloganlarla yürüyen ve festival alanına giren yüzlerce cam işçisi festival alanındaki halka seslerini duyurmak için söz almak istedi. Festivali organize edenlerin engellemesi üzerine, grevdeki cam işçileri sahne görevlileri arasında kısa süre bir tartışma yaşandı. Taleplerini dile getirmek istediklerini ve bu nedenle söz almak istediklerini belirten işçiler, engel tanınmayarak kürsüye çıktı ve cam işçilerinin greve çıkma nedenlerini, taleplerini anlattılar.

Engelleme çabalarına karşılık bir süre kürsü işgaline devam eden işçiler, sloganlarla alandan ayrıldılar.

Açlık Sınırının Altında Ücretle Fedakarlık Olmaz

22 Haziran günü grevün 3.gününde Çayırova'da bulunan Çukurova Cam Elyaf fabrikası işçileriyle görüştük. Fabrika bahçesinde grev pankartları dövizleriyle donatmışlar. Bugün çocuklarıyla gelmiş işçiler. “Bugün Pazar, iki gündür çok kalabalık şenlikliydi burası, ailelerimiz de bizimleymiş” diyorlar.

Kristal-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Orhan Koç ile cam işçilerinin çalışma şartları ve greve geliş süreci hakkında konuştuk.

12 yıl cam işçiliği yapmış olan Koç, cam işçilerinin Türkiye'nin cam sanayiini 1960'lardan bu yana büyütüp dünyanın sayılı işletmelerinden biri haline getirdiğini fakat bugün gelinen noktada yoksulluk sınırının ve hatta açlık sınırının altında ücretlerle ağır iş şartlarında çalışmak zorunda kaldığını belirtiyor.

24. Dönem TİS sürecinde tıkanıp kalmasına gelince en önemli maddelerden biri, meskun mahaldeki işletmelerin taşınması ve yeni işletmeye gidecek işçilerin tazminatlarından ve sosyal haklarından yoksun bırakılması şartının koşulması.

Orhan Koç, Kristal-İş Sendikası olarak 1960'lı yıllar-

dan bu yana Cam sanayinde işçilerin örgütlü olduğu bir sendika olduklarını ve 1966 yılı büyük Paşabahçe grevini hatırlatıyor. “Bizler cam sanayini büyüten işçiler olarak 24. Dönem TİS sözleşmesinde anlaşmaya varabileceğimiz şartları ortaya koyarak masaya oturduk, ama gerekirse şalteri de indireceğimizi söyledik. Sonuçta geri adım atmamız mümkün olmayan maddeler vardı ve şalteri indirdik. Kristal-İş olarak bunu yapmak da gerekiyordu. Yoksa cam işçisinden beklenen fedakarlıkların sonu gelmek bilmiyor” dedi.

Cam işçisinin grevünün bir fabrika önü grevi olarak kalmayacağını vurgulayan Koç, “Cam Elyaf işçisi Gebze'nin emekçileridir. Buradaki birçok esnaf da eski cam işçisidir, ailesinde cam işçiliği yapmış olanlar vardır. Bizler ilk iki gün Gebze halkına cam sanayi işçisinin neden grevde olduğunu anlattık. Şehir içinde yürüyüş yaptık, esnafla konuştuk. Fabrikamızın bulunduğu tüm şehirlerde benzeri şekilde geçti. Bugün bir çok işletmenin camunda cam işçisinin grevini destekleyen dövizler var” diye anlatıyor.

Fakat cam işçisinin emeğinin karşılığını alabileceği bir kazanım için bunların yeterli gelmeyeceğini de söyleyen Koç, “Şu anda bir görüşme talebi bekliyoruz. Eğer bu yönde bir adım atılmazsa cam sanayinin önemli işti-raklerinde birisi İş Bankası'dır. Eylemlerimiz İş Bankası'nın merkezi birimleri, Paşabahçe'nin yönetim birimleri, mağazaları ve fabrikalarımızın bulunduğu kent merkezlerine yayılarak sürecek” diyor.

Fabrikalardaki örgütlenme düzeyini ve greve katılım durumunu konusunda ise Kristal-İş olarak cam sanayinde hep güçlü bir örgütlenme sağladıklarını belirtiyor. “Şu anda Cam Elyaf'da grev kapsamı dışında kalan 75 kadar işçi arkadaşımız var. Bunlar da yüksek firına dayalı bir üretim olması nedeniyle çalışmak durumunda kalan arkadaşlarımız. Fırını söndürmemiz, makineleri durdurmamız mümkün değil, bunların bakımı ve zorunlu olarak yapılan üretimin istiflenmesi için gerekli işleri yapacak arkadaşlarımız çalışıyor. Bunun dışında memur

statüsünde arkadaşlar var greve katılmayan. Net olarak sayı veremem ama diğer işletmelerdeki durum genel olarak buna benzer bir durumda.”

Mersin ve Kırklareli'ndeki grev kırıcılığı girişimi konusunda ise “Kristal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu bir işletmede bunu yapmalarına izin veremeyiz. Zaten işçi arkadaşlarımız hemen gereken önlemi almışlar ve mal çıkışlarına izin vermemişler.” diyor.

Cam Elyaf'ta işçilerin çoğunluğu 10 yıldan fazla bir zamandır çalışıyor. İşçilerin çalışma süreleri 4-16 yıl arasında değişiyor. Her geçen yıl ücretlerin biraz daha düştüğünü, ama işin azalmayıp arttığını belirtiyorlar. Emekli olan arkadaşlarının yerine eleman alınmadığını ve işi çalışmakta olan işçilerin yüklenmek zorunda kaldığını belirtiyorlar.

“Yıllarca her sözleşmede biraz daha fedakarlık yapan biz olduk. Açlık sınırının altında ücret alan arkadaşlarımız var. Biz fabrikanın karının yarısını istemedik, ihtiyaçlarımızı karşılayacak, başkalarına el açmayacak, kredi kartı borçlarını nasıl kapatacağımızı düşünmeden yaşayacağımız bir ücretle insanca koşullarda çalışmak istedik. Bizi fabrikeyi taşımakla tehdit ediyorlar. ‘Gelip çalışacaksın tüm haklarında vazgeçip asgari ücretle çalışacaksın’ tehdidinde bulunuyorlar. Cam Elyaf işçisi artık fedakarlık yapmayacak, yapamayacak daha doğrusu. Açlık sınırının altında ücretle fedakarlık olmaz” diyerek grevi kazanımla bitirme kararlılıklarını dile getiriyorlar.

Özgür Güven

SİLAHLI HALK AYAKLANMASI VE DEVRİM

Ayaklanma gibi milyonlarca insanın sokağa çıktığı devrimi mücadelenin ve devrimin atılım yaptığı bir üst düzleme sıçradığı günler, çoğu kez sıradan, alışıldık ve durağan yıllara bedeldir. Öğrenmek isteyen ister bir kişi ister kitleler olsun bu "bir gün" den daha çok şey öğrenebilir. Çünkü ayaklanma, bir halkın yaşamında önemli bir yere sahip olduğu gibi onun bütün yaşamını etkileyen sert bir dönüm noktasıdır. Böyle tarihsel bir olay toplumda yer alan bütün sınıfların amaçlarını, mücadele araçlarını, eylem kapasitelerini ve güçlerini gözler önüne serer.

31 Mayıs ayaklanmasından bir yıl sonra hala bunu söylüyorsak, böylesine önemli bir tarihsel olay üzerinde yeterince düşünülüp gereken dersler ve sonuçlar çıkarılmadığı içindir. Bu nedenle özellikle şimdi, ayaklanmadan bir yıl sonra her Leninist, her bilinçli işçi, her devrimci, ayaklanmanın ve bu bir yılda yaşananların üzerinde derinden düşünmeli, ortaya çıkan sonuçları yeniden değerlendirmelidir.

Bir ayaklanma, halkların yaşamında çok önemli bir yere sahip olsa da, sonuçta bir devrim değildir. Ama devrime giden bir momenttir. Bu momentin verdiği itilim yeteri kadar güçlenip olgunlaşmadan, gerçek bir devrim gerçekleşemez. Nasıl ki bir insan, yaşamındaki önemli olaylardan, dönemeçlerden ders alıp daha sonraki yaşamına dair sonuçlar çıkarır, ona göre davranırsa, halklar da ayaklanma gibi, devrim gibi büyük tarihsel olaylardan ders alır, büyük sonuçlar çıkarırlar.

Ayaklanmanın İç Savaşa Etkisi

31 Mayıs Ayaklanması, uzun yıllardır süren Birleşik Devrim mücadelesinde bir ilk oldu. Bu anlamıyla uzun iç savaşta da belirgin bir yere ve role sahiptir. Bilinen şey karşıt sınıflara bölünmüş her toplumdaki olduğu gibi bizde de sınıflar mücadelesinin gelişimi belirli bir aşamada iç savaş biçimini aldı. Bunu kabul etmemek, yok saymak, reddetmek Lenin'in sözleriyle "aşırı bir oportünizme düşmek"se, unutmak da aynı derecede oportünizme düşmektir.

Ayaklanmayı devrim ve iç savaşla bağlantıları içinde ele alıp değerlendirdiğimizde şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: Burjuva iç savaş, yani burjuvazinin emekçi sınıflara ve halklara dayattığı tek yanlı iç savaş, kitlelerde köklü bir bilinç değişimi, sağlam bir direnç ve karşı koyuş gücü, devrimci bir atılım yaratmadı. Ne zaman ki, sınıflar ve halklar, özellikle de proletarya kendi güçlerini organize edip burjuva iç savaş karşısında proleter iç savaşa başvurduysa o zaman devrimin ve devrimci hareketin daha geniş kitleleri kazanarak büyümesi, atılım içine girmesi gerçekleşti, kitlelerin bilincinde ve özgücüne dayanmasında bir sıçrama yarattı. Bu da devrimi daha ileri götürdü.

İç Savaşta Silahlı Ayaklanma

Tekelci sermaye ve onun egemenlik aygıtı faşist devlet karşısında kendiliğinden, dağınık düzen başkaldırı ya da ayaklanma gibi eylemler tarihsel bir öneme sahip olsa da Birleşik Devrim açısından ele alındığında belirli bir sınırdan öteye geçemez. Zira devleti ayakta tutan, faşizmi ayakta tutan asıl olarak sermayedir, tekeli sermayedir. Tekelci sermaye, tarih boyunca her egemen ve sömürücü sınıfın yaptığı gibi egemenliğini zor yoluyla sürdürür. Ve devlet hele de faşist devlet, sermayenin en üst düzeyde örgütlenmiş zor aygıtıdır. Tekelci sermaye ve faşist devlet karşısında ezilen ve sömürülen emekçi sınıflar ve halklar eğer mezbahadaki koyunlar gibi boyunlarını bıçağa uzatmak istemiyorlarsa, silahlanmak, silah kullanmayı öğrenmek durumundadır. Bunu yapmayan, böyle bir girişimde bulunmayan emekçi, ezilen sınıflar ve halklar köle olarak kalmaya, ezilmeye, sömürülmeye mahkumdurlar.

Bütün bir tarihsel gelişmenin vardığı bugünkü evrede burjuvazi, özellikle de tekeli burjuvazi, silah kullanma tekeli elinde bulundurmak, bu konumunu devam ettirmek istiyor. Küçük burjuva uzlaşmacı sosyalistler burada çıkıp "silahsızlanma" diyor, "toplumsal barış" diyor. Oysa proletaryanın, tüm ezilen sınıfların ve halkların kurtuluşu kendi istedikleri daha ileri ve özgür bir yaşamı kurabilmeleri tekeli sermayenin ekonomik ve politik egemenliğine son vermekle başlayacaktır. Burada emekçi, ezilen sınıfların ve halkların sloganı, tarihteki her devrimci sınıf gibi, tarihin en devrimci sınıfı olan proletaryanın sloganı da "silahsızlanma" değil, tam tersine silahlanma ve silahlı halk ayaklanması olmalıdır. Burjuvaziyi ezen ve sömüren sınıfı bu sınıfı silahsızlandırmak için, mülksüzleştirmek için, sermayeye dayalı bu üretim sistemine son vermek için proletarya ve halklar silahların gücüne dayanmalıdır. Devrimci bir sınıf ve devrimci bir halk için tek doğru taktik budur. Emekçi sınıfların ve halkların kendi istedikleri yaşamı kurabilmesi için bunu bilince çıkarması ve buna uygun davranması bir gerekliliktir.

En başta Leninistlerin kendilerine duydukları özgüvenle işe girişmeleri, proletarya ve halkların gücüne güvenle devrim ve zafere kilitlenmeleri, devrim güçlerini silahlı bir halk ayaklanması için hazırlanmaya ve örgütlenmeye çağırması gerekiyor.

Küçük burjuva uzlaşmacı sosyalistlerin yaratmaya çalıştığı bilinç bulanıklığının kitleleri etkilemesine izin vermeden, sermayenin, faşizmin polislerinin ve her türden gerici faşist çetelerin yasal ve yasadışı baskılarına, terörüne baş eğmeden tüm emekçi sınıfları ve halkları kesin sonucu tayin edecek olan silahlı halk ayaklanması için örgütlenmeye çağırarak artık günün en önemli görevlerinden biridir.

Nesnel olarak ele alındığında ekonomik, politik ve toplumsal krizden kapitalizm koşullarında çıkışın olanaksızlığı ortaya çıktı. Burjuvazi faşizm dahil tüm seçeneklerini kullandı. Artık bir tek yol kaldı: Proleter çıkış yolu. Bunu hayata geçirmek için genel silahlanma ve silahlı halk ayaklanması: Ya özgür yaşam ya yok oluş; ya devrim, ya ölüm.

Grevdeki Cam İşçileri Aileleriyle Yürüdü

Şişecam Paşabahçe Cam Sanayi Ticaret A.Ş. Eskişehir Fabrikası'nda çalışan 1300 işçi, aileleriyle birlikte yürüyüş yaptı.

25 Haziran günü akşam saatlerinde eşleri ve çocuklarıyla birlikte Hamamyolu Caddesi'nde toplanan işçiler "Direne Direne Kazanacağız" ve "Vur Vur İnlesin Şişecam Dinlesin" sloganlarıyla İş Bankası Merkez Şubesi önüne yürüdü. Yürüyüşe çeşitli sendika, oda ve emek örgütlerinden çok sayıda insan da destek verdi.

Yürüyüş sonunda Eskişehir Sendikalar Platformu adına DİSK İşyeri Baştemsilcisi İsa Akın konuşma yaparak "Hayatımızın her yerinde var olan cama hayat veren cam işçileri 60 dereceye varan sıcaklıkta zor şartlarda çalışıyorlar. Dünya dördüncülüğünden sonra şimdi de üçüncülüğü hedefleyen Şişecam firması, cam işçilerine ise Çin'in çalışma koşullarını dayatmaktadır" dedi.

Kristal İş Sendikası Eskişehir Şube Başkanı Erdal Akyazı da, "Cam işçisini hükümetin gücüyle yıldırma politikaları cam işçisinin mücadele azminde eriyecektir. Cam işçisini ahlakla terbiye edeceğine zannedenler grev alanlarını bayram yerine döndüren cam işçisini asıl bundan sonra seyretsinler" dedi.

Redack Cam İşçilerinin Yanında

82% 21:36

pasteht.ml/YzBAK

Red Hackers Association
Anadolu Cam direnisindeki işçileri selamlıyoruz.
Yurudukleri yolda onurun ve erdemin bayrağı altında onlarla birlikte olmaktan gurur duyuyoruz...
Hak yerini bulana kadar hack devam edecek...
Hacked By [redacted]

Kristal-İş Sendikası ile Cam İşverenleri Sendikası arasında Şişecam'a bağlı işyerleri için süren 24. Dönem Cam Grup Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine grev başlatan işçilere Red-Hack'tan destek geldi.

Anadolu Cam'ın web sitesini hackleyerek işçilere destek veren Kızıl Hackerlar, "Anadolu Cam direnişindeki işçileri selamlıyoruz. Yürüdükleri yolda onurun ve erdemin bayrağı altında onlarla birlikte olmaktan gurur duyuyoruz. Hak yerini bulana kadar hack devam edecek." dedi.

Lüleburgaz Paşabahçe'de İşçiler Üretimi de Durdurttu

Geçtiğimiz günlerde fabrika aleyhine "kaçak/yasadışı üretim yapıldığı" için mahkemeye başvuran cam işçileri,

26 Haziran günü akşamüzeri "fabrikada yasadışı ve kaçak üretim yapıldığı" gerekçesi ile üretimin durdurulması kararı aldı.

Sabah saatlerinde fabrika önüne getirilmiş olan toma ve jandarma ekip-leri, mahkemenin "üretimi durdurma" kararı üzerine fabrika önünden çekildi.

Cam işçileri, grevlerine büyük bir coşku ile devam ediyor.

Şişecam İşçisi ile Taksim'de

Sendikal Güç Birliği Platformu'nun (SGBP) grevdeki şişecam işçilerine destek eylemi kararı alması üzerine SGBP ve Kristal İş Sendikası Gebze Şubesi'ne üye Cam Elyaf işçileri Taksim'de eylem yaptı.

Kristal İş Sendikası Gebze Şubesi üyeleri SGBP üyeleri ile birlikte 26 Haziran günü Taksim Meydanı'nda toplandı.

SGBP üyelerinin "Şişecam Grevini Destekliyoruz" pankartı açtığı eylemde "Şişecam İşçisi Yalnız Değildir", "Geliyor Geliyor Cam İşçisi Geliyor", "İşçi Memur El Ele Gele Greve" sloganları atılırken, polis eylem yasağı olduğunu söyleyerek işçilerin Taksim Meydanı'nda toplanmasına izin vermedi.

Şişecam işçileri SGBP eylemi için toplanma yeri olarak belirlenen Fransız Konsoloslugu önüne geçti. Burada bir süre oturma eylemi yapıldı.

Milli Güvenliğe Tehdit!

"Ülkenin Genel Sağlığını ve Milli Güvenliğini Bozduğumuz İçin Özür Dileriz" diyen Şişecam işçileri, Bakanlar Kurulu'nun grevlerini ertelemesini protesto ediyor.

Bakanlar Kurulu'nun "milli güvenliği bozucu olduğu" iddiasıyla erteleme kararı aldığı Şişecam Grevi'ndeki işçiler, buna sessiz kalmayacaklarını söylüyor. 27 Haziran günü öğle saatlerinde grevde olan tüm fabrikalar önünde eylem örgütleyen Şişecam, Danıştay'a da kararın iptali için başvuracak.

Kristal-İş Sendikası yaptığı açıklamada "AKP hükümeti hukuku ayaklar altına alarak grevimizi erteledi. AKP hükümetinin bu haksız, keyfi ve grev düşmanı kararını şiddetle protesto ediyoruz. Hükümet bu kararıyla demokrasiye ve sendikal haklara zerre kadar saygı duymadığını ortaya koymuştur" dedi.

"Milli güvenliğe tehdit oluşturmak" gerekçesinin akılla, hukukla bağdaşmadığını ifade eden Kristal-İş, bu kararın nedeninin sermaye gruplarından gelen baskılar olduğunu söyledi ve "Cam işçisi birlik ve disiplin içinde haklarını aramaya devam edecektir. Bu karara karşı sessiz kalmayacağız. Cam işçisi haksız ve gayrimuşru grev erteleme kararına karşı meşru ve demokratik tepkisini ortaya koyacaktır" denildi.

Cam işçileri de saat 14.00'ten itibaren sokaklara çıkarak bu kararı protesto etti.

Mersin:

Şişecam işçileri, kararı protesto etmek için sendika önünde toplanarak AKP ilçe binası önüne yürüdü.

AKP ilçe binasına doğru yürüyüşe geçen işçileri çevik kuvvet barikatı karşıladı. Polis barikatını

aşan işçilere ise polis biber gazı ile saldırdı. Saldırdan sonra yeniden barikatı aşan işçiler AKP ilçe binası önünde açıklama gerçekleştirdiler.

Kristal-İş Sendikası Mersin Şubesi Başkanı Ahmet Ergev, Bakanlar Kurulu'nun erteleme kararına tepki göstererek, "5 bin 800 cam işçisi çoluğunun çocuğunun vebali bu kararın altına imza atanlardır. Bu kararın mantıklı ve makul açıklanacak hiçbir şeyi yok. Pencere camının, sürahinin, bardağın, kavanozun, şişenin milli güvenlikle ve genel sağlıkla alakalı neyi var bilmiyoruz, anlamış değiliz" dedi.

Yapılan açıklamadan sonra işçiler "Hırsız AKP" sloganları ile sendikalarına doğru yürüyüşe geçti.

Çayırova:

Cam Elyaf fabrikası işçileri öğle saatlerinde AKP Gebze İlçe binası önüne sloganlarla yürüyüş yaparak grev yasağını protesto etti.

Tatlıkuyu Kiler Mağazası önünde toplanan cam işçileri, sloganlarla AKP Gebze İlçe Binası önüne yürüdüler. Yürüyüş sırasında greve çıkış nedenlerini ve taleplerini de halka anlatan işçiler yaptıkları basın açıklamasıyla cam işçilerinin çalışma koşullarını, taleplerini ve greve çıkış nedenlerini anlatarak grev yasağına tepkilerini dile getirdiler.

Cam işçileri bugün 16.00-00.00 vardiyası ile birlikte grevi sona erdirecekler. Hükümetin grev yasağına tepkilerini dile getiren işçiler, bu engellenmenin zamanı boşa uzatmış olacağını, mahkeme-

den lehrlerine sonuç çıkacak olsa bile üretimden gelen gücün belirleyici olacağını belirterek, içeride iş yavaşlatmaya gitmeyi düşündüklerini de ifade ettiler.

Eskişehir:

Şişecam grevinin yasaklanmasının ardından Eskişehir'de cam işçileri AKP'ye yürüdüler.

İşçilerin aileleri de eylemdeydi. İşçi çocukları da "Direne Direne Kazanacağız" yazılı pankartla yürüyüşe katıldılar.

Deliklika Mahallesi'nde bulunan Yediler Parkı'nda toplanan cam işçileri buradan grev yasağını protesto eden sloganlarla AKP Eskişehir İl Binası'na yürüdüler.

Yunus Emre Caddesi'nde AKP İl Binası'na yaklaşan işçilerin önü polis barikatı ile kesildi. İşçiler bunun üzerine caddeyi tek taraflı trafiğe kapatarak AKP'yi protesto edip istifaya çağırıldılar. Cam işçileri şişecam patronlarına da seslendi.

Kristal-İş tarafından yapılan basın açıklamasında, "İşçi ile işverenin yasalar karşısında ne kadar eşit olduğunu gördük" denildi. Eylemde ayrıca işçiler Şişecam'dan haksız yere işten çıkarılan Zafer Balcı'ya sloganlarda destek verdiler.

Yapılan açıklamanın ardından işçiler fabrikaya geri döndüler.

Şişecam grevi, daha önce de 1966, 1980, 2003, 2004 yıllarında da "milli güvenliği bozduğu" gerekçesi ile ertelenmişti. Bakanlar Kurulu tarafından ertelenen bir grev, 60 günün sonunda uzlaşma sağlanamamışsa, devam edilemiyorsa.

Kapitalizm Kesemediği Kulenin Gölgesini Satar

Kapitalizm gölgesini satmadığı ağacı kesiyor ya, Galata Kulesini kesemeyeceğine göre gölgesini satmaya karar verdi. Geçtiğimiz hafta içi Galata Kulesi'ne gidenler, buradaki bankların kaldırılıp, masa sandalyelerin ve çay ocağının kurulduğunu gördü. Evet, artık Galata Kulesi dibinde, Kuledibi'nde oturmak, serinlemek, manzara seyretmek paralı oluyordu.

Haber sosyal medyada duyulduğunda hemen tepki toplamaya başladı ve iki gün içinde bir eylem örgütlendi. #occupygalata -Galatayı İşgal Et' sloganıyla yapılan işgal ve piknik çağrısı hemen yanıt buldu ve 21 Haziran Cumartesi günü saat 16.00 olduğunda Galata Kulesi dibinde ilk sofralar kuruldu.

Galata Kulesi etrafında

bulunan banklar ve minik park alanı, yıllardır gençlerin ve ailelerin dinlenme yeri idi. Çimenlerde ya da banklarda oturan gençler biralarını içer, aileler oturup soluklanır, çocuklar ve evcil köpekler koşuşturur, çevredeki eski mimariyi ve Galata Kulesini gezmeye gelen turistler oturup serinler. Kısacası koca Taksim ve Beyoğlu'nda para ödmeden sadece oturup dinlenebileceğiniz, birileriyle buluşabileceğiniz birkaç yerden biridir Galata Kulesi. Ancak yapılmak istenen şey, parasını ödmeden oturamayacağın, dinlenemeyeceğin, sıcak ya da soğuk bir şey içemeyeceğin yüzlerce mekandan birisine dönüştürmek. Kulenin diğer yüzünde bulunan çay bahçesi de bunlardan birisi.

Dakikalar ilerledikçe Galata Kulesi etrafındaki kalabalık arttı. "Galata Halkındır Halkın Kalacak", "Meydanlar Bizimdir", "Occupy Galata", "Biz Çayın Da Yeşilini Severiz", "Demlenmeye Geldik" vb dövizleri, termosları, çayları, çiğköfte-domates-ekmekleri ile gelen her yaşta insan Galata Meydanında oturdu ve sohbet etmeye, tanışmaya, yemeklerini bölüşmeye başladılar. Bir tarafta yaşlılar, bebeği ile anneler, gitarını alan gençler, çocuklar ve köpekler... bir parka ait herkes, her şey orada idi. Diğer tarafta hala duran çay ocağı, masalar önceden yerleştirilmiş sivil polisler... Arada bir gerginlik yaratılmaya çalışılsa da, sloganlar, alkışlar, ışıklar eşliğinde eylem ve piknik devam etti.

Saat 19.00'a kadar süren dostça ortam, Beyoğlu esnafları adına Tarkan Konar'ın yaptığı bir açıklamayla sona erdi. Halk Beşiktaş'ta başlayacak olan Davide Martello konserine davet edildi.

Kimberly Clark İşçisi Grevde

Pendik Kavakpınar Mahallesinde faaliyette bulunan DİSK Tümkâ-İş'te (Tüm Kağıt ve Seltülöz Sanayi İşçileri Sendikası) örgütlü Kimberly Clark bez fabrikası'nda 236 işçi 25 Haziran günü greve çıktı.

DİSK'e bağlı Tümkâ-İş Sendikası örgütlü olduğu Kimberly Clark fabrikasında TİS görüşmelerinde anlaşmaya varılmaması sonucu greve çıktı. Grev dün gece saat 00.005 itibarıyla uygulanmaya başlandı.

Kimberly Clark Pendik işletmesinde çalışan 236 işçi ücretlerin artırılması, kıdem ve ihbar tazminatlarının sürelerini uzatmak, iş güvenliğinin sağlanması talepleri ile greve çıktı. Fabrikanın tamamında örgütlü olan Tümkâ-İş Sendikası dün gece yarısı başlattığı grevini bu gün yaptığı bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurdu.

Kimberly Clark 60 ülkede 150'ye yakın fabrikası bulunan, Amerikan firması kendi alanında dünya devlerinden biri. Ürünlerinin üretildiği ve pazarlandığı 140 ülkenin 55'inde yüksek Pazar payına sahip. Ortadoğu, yakın ve uzak Doğu ve Güney Afrika ülkelerine ihracat yapan Kimberly Clark, çocuk bezi Huggies, kadın pedi Kotex'in de üretimini yapan bir firma. Pendik fabrikasında da tuvalet kağıdı, kağıt havlu, hijyenik ped vb. ürünlerin üretimi yapıyor.

dikal haklar garanti altına alınmalıdır. Kolluk kuvvetleri ve yargı birimlerinin trans bireylere yönelik önyargılı ve ayrımcı tutumlarıyla mücadele edilmeli; katillerine 'haksız tahrik' veya 'iyi hal' gerekçeleriyle verilen ceza indirimleri derhal son bulmalıdır; cinayetlerin nefret boyuna mutlaka vurgu yapılmalıdır".

Arat ile Sağlam, "Bu bilinçle bir kez daha haykırıyoruz. Kokuşmuş düzeninize çomak sokana kadar mücadeleye devam edeceğiz. Sokaklarda, parklarda, barikatlarda, mahpshanelerde trans onuruna sahip çıkarak direneceğiz" dediler.

Saatler süren yürüyüşün ardından Tünel Meydanı'na ulaşan binlerce kişi, burada heteroseksit güzellik anlayışını dayatan, normatif güzellik yarışmalarına karşı "Alternatif Güzellik Yarışması" düzenlendi. "Translar güzeldir" şiarıyla, herkes kazanan ilan edildi

Açıklama sonrası rant uğruna kamusal alana kapatılan Galata Kulesi işgal edildi.

İzmir'de de LGBTİ bireyler, 2. Onur Yürüyüşünü 14 Haziran günü gerçekleştirdiler. Yürüyüş saat 18.30'da Alsancak Gar'da başladı. İzmir'de katledilen trans birey olan Azra Has'ın adını verdiği sokaktan geçildi ve Gündoğdu Meydanı'na gendi.

Yürüyüş esnasında İMD (İzmir Müzisyenler Derneği) şarkıları ve ritimleriyle eylemdeydi. Yürüyüş esnasında sık sık "Susma Haykır Eşcinseller Vardır" sloganları atıldı.

Gündoğdu Meydanı'na geldiğinde etkinlik Ruhşen Alkar konseriyle devam etti. Konserin ardından basın açıklaması yapıldı. Okunan basın metninde "Bizler Gezi Direnişiyle birlikte sesimizi daha çok duyurma olanağı yakaladık ve sesimizi duyurmaya devam edeceğiz. İkincisini düzenlediğimiz yürüyüşümüzü her yıl yapacağız ve daha büyük kitlelere sesimizi ulaştıracağız." denildi.

Eylem çeşitli etkinliklerle ve dans gösterileriyle son buldu.

"Alışın Her Yerdeyiz!"

"Faili devlet" temasıyla düzenlenen 5. Trans Onur Haftası, İstiklal Caddesi'nde sona erdi. Hafta, Boğaziçi Köprüsü'ne gökkuşağı bayrağının asılmasıyla başlamıştı; İstanbul LGBTİ Derneği'nin 22 Haziran günü İstiklal Caddesi'nde yaptığı yürüyüşle sona erdi.

Akşamüzeri Taksim'de toplanmak isteyen komitenin önu Taksim Meydanı girişinde polis tarafından kesildi. Bunun üzerine Fransız Konsolosluğu önünde toplanan binlerce kişi, sloganlarla polisi protesto etti. Ardından "Faili Devlet" pankartı ve dev gökkuşağı bayrağı ile Tünel'e doğru "Susma Haykır Translar Vardır" sloganıyla yürümeye başladı.

Yürüyüşte sık sık, "Travestiyiz, Buradayız Alışın Alışın Gitmiyoruz", "Nefrete Karşı Ses Çıkar", "Transfobik Devlet Yıkacağız Elbet", "Tayyip Kaç Kaç Kaç Dönmeler Geliyor", "Velev Ki Dönmeyiz, Alışın Her Yerdeyiz" ve "Polis Fuhuş Yap Onurlu Yaşa" sloganları atıldı. Yürüyüş boyunca nefret cinayetlerinde öldürülen translarla Gezi ayaklanmasında ölümsüzleşenler anıldı.

Renkli görüntülerin meydana geldiği yürüyüş Tünel'e ulaştığında kırmızı halı serildi ve LGBTİ Örgütleri adına iki açıklamayı Çırvsk Kıvılcım Arat ile Didem Sağlam okudu. Sadece son iki yılda 49 trans kadının nefret cinayetine kurban gittiğine dikkat çeken Arat ile Sağlam, bilinen rakamlara göre 2002 yılından bu yana 70 trans kadının öldürüldüğünü aktardılar.

Hukuksuzluğun ve katliamların hedefinin sadece transların değil özgürlük ve hak isteyen herkesin hedef olduğunu bildiklerini ifade eden Arat ile Sağlam, "Gezi direnişi başladığı günden beri kay-

bettiğimiz 8 canı, Lice'de kalekol yapımına karşı çıktığı katledilen 2 canımızı, Dersim'de Yeni Demokrasî mücadelesi verirken tutuklanan ve onlarca yıl cezaya çarptırılan Evrim'lerin, Muratların, onlarca tutuklunun, kaybın ve gözaltının takipçisiyiz" dediler.

Açıklamada LGBTİ örgütlerinin talepleri de şöyle sıralandı: "Eşcinsel, biseksüel, trans ve intersekslere yönelen nefret suçları ile mücadelede, 'Cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği' ibarelerini de bünyesinde barındıran bir nefret suçları mevzuatı oluşturulmalıdır. Trans seks işçilerini güvensiz çalışma alanlarına iten ve bizzat şiddetin mağduru olmalarına vesile olan 'fuhuş' ile ilgili mevzuat değiştirilmelidir. Herkesin istediği işi yapabildiği bir hayat garantisi edilmeli ve LGBTİ bireylerin istihdamıyla ilgili iyileştirici uygulamalar yapılmalıdır. Seks işçiliği bir iş kolu olarak kabul edilmeli ve sen-

Aysun Bozdoğan Ölümsüzdür

Ölüm Orucunda

ölümsüzleşen Aysun Bozdoğan unutulmadı. Ölümsüzleşmesinin 13. yılında Gazi Mahallesi'nde devrimci öğrenciler ve genç işçiler Aysun Bozdoğan için yazılar yaptılar.

Gezi'nin Yeni Çocuğu İstanbul Kent Savunması

Gezi eylemleriyle birlikte İstanbul'un dört bir yanında insanlar ağacına, parkına, meydanlarına, mahallesine, semtine sahip çıkmak, devletin yasaklamalarına, dayatmalarına, şiddetine, iş cinayetlerine, emek sömürüsüne karşı sokaklarda, meydanlarda, parklarda, mahallesinde, semtinde büyük bir mücadele başladı. İstanbul'un dört bir yanından Taksim'e gelenler, aynı zamanda mahallelerinde, semtlerinde forumlar oluşturdu. Bir çok başka şehirdeki mahalle ve semt forumlarıyla dayanışma içinde oldu.

Kuzey Ormanları Savunması, Kent Hareketleri, Park forumları başta olmak üzere yüzü aşkın mahalle demeği ve çevre örgütü, bu da-

yanışmanın ve mücadelenin içinde oldu.

Gezi'nin yıldönümünde de bu mücadele ve dayanışmanın daha da güçlendirilmesi amacıyla bir araya gelindi. Ve 27 Haziran günü TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nda yapılan bir basın duyurusuyla Gezi'nin yeni çocuğu İstanbul Kent Savunması'nın oluşturulduğu ilan edildi.

İstanbul Kent Savunması'nın oluşturulduğu Kent Hareketleri'nden Ece Demiray, Ömer Kiriş, Ezgi Öz, Kent Konseyleri ve Şehir Plancıları Odası'ndan Gürkan Akgün, Kent Hukuk Atölyesi'nden Lütfiye Yılmaz birlikte yaptıkları açıklamayla duyurdular. İstanbul Kent Savunması içinde yer alan mahalle ve

Umut Çakır KORUK HOŞAFI

Şu bilcümle uzlaşmacı oportünist cephe gerçekten bir alem. Yayınlarını devrimin gerektirdiği ciddiyet ve titizlikle takip etmeye kalkışsanız, zararlı bir takım alışkanlıklar edinebilirsiniz. Örneğin tımarlarınızı yemekle başlarsınız, bir bakarsınız, komple yumruğunuzu ısırıyorsunuz, saçlara da fena halde zararlı, yoluk yoluk olmaları işten bile değil. Bu yüzden akıl sağlığını korumak adına, biraz mizahi gözle okumayı deneyin o yayınları, çok eğleneceksiniz.

31 Mayıs tarihi yaklaştıkça, ortamın nasıl gerildiğini hatırlayalım. Gazetecilerin başbakanlık muhabirlerinin o günlerde kuduz aşısı oldukları söylentisi doğru mudur bilinmez ama hükümet "Taksim'e gelip beni devirmeye kalkınlar acımam" demiş ayaklanmacılar da bu çıkışa internet üzerinden birbirleriyle molotof tarifleri paylaşarak cevap vermişti. İç savaşın ciddi bir kapışması bekleniyordu, en azından devrimi ciddiye alanlar için.

Uzlaşmacı ve reformist solun tipik bir temsilcisi olan Atılım, Gezi ayaklanmasının yıldönümüne dair kapaktan bir yazı girmiş. Neler söylememiş ki? Soma, şehitlerin anısı, hırsızların yakasına yapışmak, bol bol adalet, eşitlik sözcükleri. Kısaca, iktidar dışında her şey.

Denecek ki, iktidar hedefi, üç ay kadar önce bu çevrenin dilindeydi. Tabii ya! Ama o zaman ciddi bir iç savaş kapışması değil, ama bir seçim vardı, değil mi? Seçimler zamanı dilden düşmeyen "İktidar" hedefi sokak savaşlarına sıra geldiğinde bir anda unutuluyor. Elbette bu arkadaşlar parlamente ahmaklığın kuyusından geçmediklerine dair hançere yırtarak yeminler edeceklidir.

Ciddi bir ayaklanmanın birinci yıldönümünde, şimdilik boşa çıkmış olsa da, büyük isyan dalgalarının beklediği bir zamanda, ne gereği var hükümet istifa demenin, ya da halk iktidarı istemenin. Şimşekleri üzerine çekmek lazım, şöyle kenardan, usulca yapalım işimizi, değil mi? Ne hükümeti korkutmaya, ne kitleleri cesaretlendirmeye gerek var, ana muhalefetir bizim varmak istediğimiz yer.

Atılım'ın sürprizleri burada bitmiyor elbet. Bu yazımı her okuyuşunuzda mücadele biçim ve süreçlerine ilişkin, sanki yalnızca bu topraklara özgü olduğu izlenimi veren son derece garip bir mantık silsilesi ile karşılaşırsınız. Mesela şöyle der: "Soma katliamının üzerinde ortaya çıkan yarılma, emek hareketinin protestoculuktan hesap sorma hattına, savunma pozisyonundan çıkarıp haklarını elde etmek pozisyonuna taşıyabilir"

İşte devrimin o bitmek bilmez düz koşusu: Önce duyarlılık ve farkındalık yaratılacak, buradan protestolara geçilecek, sonra protesto etmekten, yakalarına yapışma, hesap sorma aşamasına; savunmadan (aman ha, bir yanlış anlaşılmaya yol açmasın ama saldırıya değil) hak almaya geçiş. Üstelik bu geçiş öyle sanıldığı kadar basit değildir, bir dizi ayaklanmaya, şu geçen seneden beri yaşadıklarımıza yani, ihtiyaç duyar.

Hemen nefesinizi koymayın, dahası var. Hesap sorma, yakalarına yapışma, haklarını alma sonrası aşama, mevzilerini adım adım ele geçirme, genişletme ve onları her türlü saldırıdan koruma aşaması gelir ki, buna herhalde ancak birkaç düzine Haziran ayaklanması sonrası varılacaktır. Ve nihayet, eğer şu kısa ömrümüzü vefa ederse, eğer uzlaşmacılar yazdıkları ve söyledikleriyle bizi can sıkıntısından çatlatıp kuru bir iskelete çevirmeydiyse, işte o zaman belki devrimci iktidarı gündeme getirmek mümkün olacaktır. Diyeceksiniz ki, bunca uzun hazırlık, adım adım örülen strateji, tek tek sorulan hesaplar, yapışılacak yakalar, güvenceye alınan haklar, dalga dalga yayılan mevzileri vs. gören, yani bu tedrici, patlamasız, çatlamasız gelişimi gören burjuvazi, bir zahmet iktidarı sessiz sedasız terk edebilir, üstüne de bir bardak koruk hoşafı içer.

Bir Nasrettin Hoca fıkrasıyla bitirelim.

Komşusu Hoca'ya sonunda patlamış: "Ne zaman ödeyeceksin bana borcunu?" Kurnazca gülümsemiş Hoca: "Tam da bu konuyu konuşacaktım seninle. Borcumu ödemek için bir plan yaptım. Evin önüne, yolun kenarına diken diktim. Bilirsin o yoldan yaz kış koyun sürüleri geçer. Dikenlere takılan koyun yünlerini toplayıp eğireceğim, iplik yapıp pazarda satacağım, borcumu böyle ödeyeceğim." Biraz da sinirden, komşusu basmış kakkahayı. Nasrettin Hoca durur mu? "Peşin parayı görürnce, gülersin elbet köftehor."

semt forumlarından katılımcılarla, bundan sonraki mücadele biçimleri üzerine konuşuldu.

Ezgi Öz ve Güray Akgün İstanbul Kent Savunması Bildirgesi'ni okudular. Bildirgenin ardından İstanbul'un çeşitli mahalle ve semt forumlarından katılımcılar mücadelelenin bundan sonraki süreci için önerilerini ve dayanışma mesajlarını paylaştılar.

Son 10 yıldır 60 günlük su ile idare eden İstanbul'u incelemek için Afrika'dan heyet geldi...

Zaytung

Dışişleri Bakanlığı'ndan rehinelere ilgili açıklama: "Onların durumu iyi ya. Bizden bir saat önce orucu açıyorlar..."

Zaytung

Merhaba Aysun Yoldaş,

Adını ilk 2004 yılının Haziran ayında duymuştum. Bir binanın 4. katında. Henüz 14 yaşındayım. Harıl harıl liseye hazırlanıyorum. Bir kapı açıldı, çaldığım zilin ardından güzel yüzleriyle karşıladı yoldaşların beni. İnsan yabancı olduğu yerde çekinir ya, bu çekincenin hepsi o sıcak güler yüzlerin sayesinde kırıldı bir anda. Dar bir koridordan geçtim, bir salona açılıyor koridor. Salonun girişinde papatyalar içinde güzel gözlerinle karşıladın beni. Herkes gibi sen de bu resimde gülüyor aramıza hoş geldin diyordun. Kimdin ve resmini neden asmışlardı bilmiyordum ama adını öğrenmiştim. AYSUN BOZDOĞAN.

O gün aklımda sen vardın. Bir şeyler anlatmaya çalışıyordun ve her yerde karşıma çıkıp durdun. Aradan günler geçiyor her koridordan salona girişimde yeniden yeniden karşılıyordun beni. Tanımak istiyordum seni. Her gün yeni hayaller kuruyordum senin resminin neden asılı olduğuna dair. Hayallerimde bazen gerile oluyordun, bazen bir sanatçı ya da Sovyet romanlarındaki kadın kahraman... Her geçen gün biraz daha hayran oluyordum.

Bir gün bakarken resmine kim olduğunu öğrendim.. Tüm kurmuş olduğum hayallerimdeki kişiydin sen. Bedenini insanlığın kurtuluşu için açığa yatan Sibel Sürecü yoldaşın deyimiyle "İnsanların idealleri için yaşamalarıyla ölmeleri arasında hiçbir fark görmüyorum" diyen büyük ölüm orucu eylemimizin ilk savaşçısıydın.

Hani herkesin bir kahramanı olur ya, benim de kahramanım sendin artık. Çünkü ideallerin uğruna her şeyi göze almayı başarıp bedenini açığa yatıp kahramanlaşmıştın.

Kavganın her anında ilk sen gelirsin aklıma. Bir anı duydum yoldaşım. 96 Ölüm Orucuna grip hani bir köşeye not etmişsin "Tarihi bir eyleme başlıyoruz" diye. 2 gün sonra tahliye olmuşsun, ne çok üzülmüşsün. 19 Aralık 2000 zindan savaşlarından sonra ilk sen gönüllü olmuşsun Ölüm Orucuna ve 96'daki gibi o tarihi günleri yeniden yaratmak uğruna. Aradan yıllar geçti! Artık yoldaştık seninle, devrettiğin bayrağı artık biz dalgalandırmaya çaba harcıyoruz. Geçen yıl 2013'te bu günlerde halk sokaklardaydı. İşte devraldığımız bu bayrak artık milyonlarla bütünleşti. Geçen yıl gelemedik bu yüzden yanına ama hatırlıyor musun yoldaşım 2007'nin 26 Haziran günü de Adana'nın sıcaklığında Kabasakal Mezarlığı'na gelmiştik. Seni ziyaret etmiştik. En önce genç bir yoldaş senin resmini taşıyordu, biz de ellerimizde kırmızı bayraklar, dillerimizde sloganlarla gelmiştik yanına. Gülen gözlerin ve papatyalar içinde karşılamıştın bizi. Hoş geldiniz yoldaşlar diyordun. Nerde kaldınız der gibiydin. Bir yoldaş gönlünü almak için şu şiiri okumuştun:

"Tanırsın bizi arkadaş, Nerde görsen tanırsın, Güneşe dönmüş ayçiçeğinin güler yüzüyüm ben, Dallarda baharı kutlayan kuşların civıltısı, Nasırlı ellerdeki toprak kokusuyum, Hatırladın değil mi arkadaş, Sıkıştığın dost ellerdeki sıcaklık, Babası kurşunlanmış çocuğun gözündeki bir damla yaşım ben. Kavgada ölen evladın arkasından yakılan ağıtım, Sen de vardın oralarda arkadaş, Havaya sıkılmış yumruktaki direncim ben, Özgürce uçan güvercin kanadındaki umut, Hep bir ağızdan söylenen türküdeki inancım, Senin ben, sizlerim, hepimiz, Milyonlarca solukla yaşayanların koskoca bir yüreğiyim"

Aysun yoldaş, yine gülüyordu gözlerin. Hatırladın mı? Sen yazmıştın bu şiiri ve okuyan yoldaş senin şiirinle seni anlatıyordu. Hep birlikte söylemiştik türkülerini, marşları. Artık vakit tamamdı, ayrılma vakti gelmişti. Hiç birimiz gitmek istemiyorduk, sen de bize bakıp "Haydi yoldaşlar yine görüşeceğiz" demiştin. Hepimiz isteksizce kalkmıştık yanından güzel gözlerin ıslanmıştı papatyalar içinde "Bir daha gelin olur mu?" diyordun. Bizler de görüşeceğimiz günler çok yakın demiştik hep beraber. Son defa dönüp bakmıştık birbirimize Sibel'imize, Murat'ımıza selam söyleyin demiştin ve sonra gözden kaybolmuştu.

Hepimizin içinde buruk bir mutluluk havası hakimdi. Tam mezarlıktan çıkarken aracımızın önü kesilip hepimizi gözaltına almışlardı. Sonraki gün mahkemeye çıkmış ve ben de dahil 6 kişi seni anmaktan tutuklanmıştık. Yanından ayrılıp bu defa bedenini ölüme yatırdığın F tipi zindanın soğuk kapısından içeri giriyorduk. Kısa kaldık yoldaş ilk mahkemede baskılar.

Evet Sevgili Yoldaşım;

Yıllar yılı kovaladı ve zaman hızlıca geçti. Seni tanıdığım ilk günden bu zamana tam 10 yıl geçti. Ben yine kavganın ortasında bize devrettiğin bayrağı taşımaya devam ediyorum. Yine zindandayım. Bugün günlerden 26 Haziran, sensiz geçen 13 yılı da geride bırakıyoruz. Sen yine bugün de bizlerlesin, ben de gecenin karanlığında bir türkü tutturuyorum.

"Ay gülüm Ayışığı'dır adın, Ay gülüm zindanlardan seslenir, Ay gülüm ölüm oruçlarında, Bulurum seni."

Hava yağmurlu bu defa. Gökyüzü sana ağlıyor gibi. Son sözlerin yankılanıyor havalandırmamızın duvarlarında: "Sizlerden aldığımız güçle ilerliyoruz. Güveninize layık olmaya çalışıyorum... Bu güçle yürüyoruz ve sonuna kadar yürüyeceğiz. Ben gittikten sonra neşenizi kaybetmeyin. Gü-lüşünüz hep devam etsin."

Daima Yoldaşın.

İbrahim Aras Son Yolculuğuna Uğurlandı

15 Haziran Pazar günü Lice katliamını protesto eden Hürriyet Mahallesi gençliğine polis saldırmış ve İbrahim Aras isimli genç polislerin hedef seçerek yakın mesafeden attığı ses bombasının kafasına isabet etmesi sonucu olay yerinde hayatını kaybetmişti.

Olay yerinden İbrahim Aras'ın cenazesini kaçırmak isteyen polisler halk engel olmuş ve savcı gelene kadar cenazenin başında beklemiş ve savcının keşfinden sonra cenaze otopsi yapılmak üzere adli tıp kurumuna kaldırılmıştı.

İbrahim Aras'ın katledilmesini öğrendiğimizde destek için Adli Tıp önüne geçtik. İHD, ÇHD ve BDP başta olmak üzere birçok kurum temsilcileri Adli Tıp önünde otopsi süresince bekleyişlerini sürdürdüler. Cenazenin 16 Haziran günü saat 11.00'da Dağhoğlu mahallesinde kaldırılacağını öğrendikten sonra bir süre daha Adli Tıp önünde kaldıktan sonra olay yeri olan Hürriyet mahallesine geçtik. 22.00'da mahalleye geldiğimizde aynı noktada çatışmalar devam ediyordu. Çatışmalar gece saatlerine kadar sürdü.

16 Haziran günü sabah saat 10.00'da yine adli tıp önündeydik. Cenazeyi almak için bekleyişimiz sürerken otopsi raporu açıklandı. Zira olay anından itibaren burjuva medya aracılığıyla Adana Valiliği yaptığı açıklamada, İbrahim Aras'ın polisler tarafından öldürülmediği ve patlayıcı madde atarken ola-

yın yaşandığı şeklindeydi. Raporda İbrahim Aras'ın ölüm nedenini başına isabet eden patlayıcı bir maddenin beyin kanaması ve beyin harabiyeti olarak gösterildi.

HDP Eş Başkanı ve Milletvekili Sabahat Tuncel de Adli Tıp önüne geleerek basına bir açıklama yaptı. Tuncel "Bu devlet çocuk katilidir. Bu katliamların hesabını soracağız." dedi. Şehir dışında çalışan İbrahim Aras'ın babası adli tıp önüne gelince kurum içerisine yalnız bir yere polisler tarafından çekilerek, yaşanan katliamı polislerin üzerinden alacak bir belge imzalatılmaya çalışıldı. Dışarıda bekleyen halk bu durumu öğrenince polisler tepki gösterdi. Polisler de kurumun kapılarını kapatınca, halk tekme yumruklarla Adli Tıp kurumunun camlarını indirdi. Sabahat Tuncel'in araya girmesiyle polisler geri çekildi ve belgenin imzalatılması engellenmiş oldu.

Uzun bir bekleyişin ardından saat 11.00 sıralarında İbrahim Aras'ın cenazesini alarak Dağhoğlu mahallesine doğru yola çıktık. Cenaze arabası PKK bayrakları ve Abdullah Öcalan posterleriyle mahalleye girerken "Şehid Namırın" sloganları yükseldi. İbrahim Aras'ın genç bedeni omuzlara alınarak Küçükoba mezarlığına doğru yürüyüşe geçildi.

On binlerin katıldığı yürüyüş boyunca "PKK Halktır Halk Burada", "İntikam", "Biji Serok Apo", "Ey Şehid Riya te Riya Meye", "İbrahim Yoldaş Ölümsüzdür", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları atıldı. Uzun yürüyüşün ardından Küçükoba mezarlığına varıldı ve İbrahim Aras sloganlarla defnedildi.

Mezarlıktan dönüşte yürüyüşe geçen halka Dağhoğlu polis karakolunda hazır bekleyen toma ve akrep araçlarıyla polis saldırıya geçti. Gençler de polise taş, havai fişek ve molotoflarla karşılık verdi. Çatışma devam ederken tomada görevli polislerin halka küfürler ettiği ve dalga geçici iğrenç tabirler kullandığı duyuldu. Birçok gencin ise tomalardan sıkılan kimyasal sudan dolayı vücudunda yanıklar oluştuğu görüldü. Çatışma Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı Gülbahçesi, Karasu, Hürriyet, Şakirpaşa ve 19 Mayıs mahallelerine yayılarak gece boyunca sürdü.

Akşam saatlerinde taziye için Gülbahçesi BDP Temsilciliğinde toplanan halka, gaz ve plastik mermilerle saldırılan polis 3 kişiyi gözaltına aldı.

Mücadele Birliği/Adana

İbrahim Aras İçin Yürüyüş Mehmet İçin Anma

Kadıköy Altıyol'da 16 Haziran günü 19.00'da toplanan forumlar, "Acının Ulusu Olmaz Çocuklar Hepimizin -Kadıköy Forumları" ve "İbrahim Aras'ın Hesabı Sorulacak -HDK-HDP" yazılı pankartlar ve devletin katliamlarını protesto eden, Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenlerin adlarının bulunduğu dövizler taşıdı.

Yürüyüşte sık sık Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenler Uğur Kaymaz, Ceylan Önkol ve devlet tarafından katledilen diğer çocukların isimleri anılarak "Yaşıyor" denildi. Altıyol'dan Mehmet Ayvalıtış Meydanı'na geldiğinde eylemcilerden bir kısmı devletin katlettiği çocukları temsilen pankartların çevresinde yerlere uzandı. Bayraklaşanlar şiirlerle selamlandı, ardından Mehmet Ayvalıtış Parkı'na geçildi. Burada İbrahim Aras ve Mehmet Ayvalıtış adına saygı durumunda bulunuldu.

Mehmet Ayvalıtış'ın babası Ali Ayvalıtış söz aldı. Babalar Günü'nü hüznüyle bir şekilde geçirdiğini söyleyen Ayvalıtış, bir gün önce öldürülen İbrahim Aras'ı andı ve iktidarın insanca bir yönetimi olmadığını, genç insanları öldürürken ailelerinin ise acı içinde olduklarını belirtti. "İnsanca davranan bir hükümet olsaydı bu genç insanlar hayatta olacaktı" diyen Ali Ayvalıtış evlatlarını kaybeden ailelerin acısını paylaştığını belirterek, İbrahim ve Mehmet için orada olan gençlere teşekkür ederek geleceğe dair umutlarının arttığını belirtti.

Muhammed Ayvalıtış ise devletin Gezi Ayaklanması'ndan bu yana katliamlarına devam ettiğini belirterek, "Ölmüş çocuklardan bile korkan onlarla kavga eden bir iktidar var karşımızda" dedi.

Anmaya Deniz Gezmiş'in kardeşi Bora Gezmiş de geldi. "Yaşca sizlerden çok büyüğüm ama sizlere arkadaşlarım demek istiyorum, çünkü geleceğine sahip çıkan gençlerle gönlümüz birdir" diyen Gezmiş, gençlerin öfkesi ve coşkusuna da değinerek, "Elbette acımız çok büyük ama bu acıyı, üzüntüyü göstermemeliyiz, üzüntülü olmamız halinde düşmanlarımızı sevindirmiş oluruz." dedi.

Mehmet Ayvalıtış'ın annesinin sözleriyle anlatılan bir belgesel izlendi. Belgeselde Mehmet'in düşünce ve duygu dünyası, hayata bakışı, beklentileri, insan ve doğa sevgisi, paylaşımcılığı ve so-

16 Haziran akşamı Kadıköy forumları Mehmet için bir anma etkinliği hazırlamıştı, ancak İbrahim için sokağa çıkıldı, ardından Mehmet'in anmasına gidildi.

rumluluk duyguları dile getirilirken, onun bu güzel kişiliğini yaşatmak için Kadıköy'deki parklardan birine "Mehmet Ayvalıtış Parkı" adının verilmesi gündeme geldi.

Ardından Kadıköy Forumları, Fadime Ayvalıtış'ın Mehmet Ayvalıtış için kaleme aldığı

"Özledim Oğul" şiirini okudu. Herkesi duygulandıran şiirin ardından "Katil Devlet Hesap Verecek", "Mehmet Yoldaş Ölümsüzdür", "İbrahim Aras Ölümsüzdür", "Bu Daha Başlangıç

Anma etkinliği Adalılar Müzik Grubu'nun dinletisiyle devam etti.

Ölüm Yıldönümünde Ethem'in Köyü'nde...

Şanlı Haziran Ayaklanması'nın daha ilk günü, Ankara halkı Kızılay'ı almıştı devletten. Faşist devlet ve onun polisi aralıksız saldırıyordu. Saldırının şiddeti git-tikçe artıyordu. Ve devlet "yasal mermisiyle" vurdu onu. Vurulan bir işçiydi. Ethem Sarıgülük...

Günlerce yoğun bakımda kalmıştı Ethem. 14 Haziran günü de çlümsüzleşmişti. Devlet cenaze törenine dahi izin vermemiş, tören için toplananlara da azgınca saldırmıştı.

Ethem'i güneşe uğurlamamızın üzerinden tam bir yıl geçti. Çorum'un Sungurlu ilçesine bağlı Beylice Köyü'ndeki Ethem. Ankara Dayanışması bileşenleri de Ethem'in ölüm yıldönümünde başucunda olmak için çıktı yola. Köye geldiğinde kortejler oluşturuldu; "Ethem Yoldaş Ölümsüzdür!", "Katil Devlet Hesap Verecek!", "Bedel Ödedik, Bedel Ödeteceğiz!" sloganlarıyla Ethem'in başucunda gelindi.

Yapılan saygı duruşunun ardından Ethem'in mücadele arkadaşları adına bir konuşma yapıldı. Ankara Dayanışması adına yapılan konuşmadan sonra avukatı Kazım Bayraktar, Ethem'in dava sürecini anlattı. Ailesinden İkrar Sarıgülük'ün duygularını ifade etmesinin ardından, Ethem için yazılmış bir şarkı söylendi hep bir ağızdan.

Anma sonrasında, Sarıgülük Ailesi'nin Ethem için verdiği yemeğe katıldı.

Mücadele Birliği/Ankara

**Başbakan Erdoğan'ın İftar Yapabileceği, Varyüzüne Yakın,
Yaşam Odalı, Ebeveyn Banyolu,
Minik, Sevimli Bir Maden Arayışı Sürüyor...**

Zayıtong

Üniversiteler Mezuniyet Eylemleriyle Mücadeleye Devam Dedi!

Her dönem mücadelede hep en önde yer üniversitelerin, her dönemi sermaye sınıfının başına bela oluyor. Özellikle Gezi ayaklanmasıyla ciddi bir yoğunluk kazanan, daha da politikleşen üniversitelerin mezuniyet törenleri, bu yılda gündemdedi. Yaşanan hemen her soruna gençlik cephesinden yanıt veren, sermayenin çıkmazlarını gösteren öğrenciler, orantısız zekanın, orantısız güce üstün geleceğini göstermiş oldu...

Bazı üniversitelerde ise mezuniyet törenleri üniversite genelinde değil, fakültelele sınırlı kaldı. Öğrenci gençliğin hemen her eylemine saldıran ve baskı altına almaya çalışan faşizm, devrimci gelişmelerden duyduğu korkuyu böyle de göstermiş oldu.

MEÜ Direniyor- Kapı Önü Fakültesi
Mersin Üniversitesi (MEÜ) 18. dönem mezunlarını verdi. Yapılan mezuniyet töreninde öğrencilerin Soma, Lice ve anadil talepleri yazan pankart ve dövizleri öne çıkarken, üniversite içerisinde ihmal sonucu yaşamını yitiren Bahar Salim de unutulmadı. Geçtiğimiz günlerde haklarını alarak üniversiteye dönen öğrenciler de "MEÜ Direniyor- Kapı Önü Fakültesi" pankartı ile törene katıldı. Pankartın açıl-

masının ardından özel güvenlik görevlileri, bazı öğretim görevlileri ile öğrenciler arasında arbede çıktı.

MEÜ 18. dönem mezuniyet töreni 24 Haziran günü üniversite stadyumunda yapıldı. Beş bin iki yüz öğrencinin mezun olduğu törende aileler, üniversite yönetimi ve kentlin idari yöneticileri de yer aldı. Öğren-

cilerin mezuniyet yürüyüşü esnasında açtığı pankartlar törene rengini verdi. Soma'da yaşanan işçi katliamına vurgu yapan öğrencilerden bir kısmı kep yerine baret taktı.

Çevre Mühendisliği Bölümü mezunları "Kaderciler Değil Mühendisiz" pankartı açarken, Psikoloji Bölümü öğrencileri "Yapılanları Bilinç Altına Atmayız Toprak Altındakileri Unutturmayız Lice- Soma- Gezi- Roboski" pankartı ile yürüdüler. Öğrencilerin taleplerinin göz ardı edilerek yapılmayan yurt yolunda trafik kazası sonucu

yaşamını yitiren Bahar Salim'le ilgili dövizler de törende yerini aldı. İletişim Fakültesi öğrencileri ise katledilen gazetecilerin fotoğrafları ve "Başka Bir Medya Başka Bir İletişim Başka Bir Dünya Mümkün" pankartları ile yürüdüler.

Kapı Önü Fakültesi Öğrencileri de Mezun Oldu
Yürüyüş kortejinin sonunda Bahar Salim için, 19 Aralık'ta rektörlüğü işgal eden ve haklarında verilen uzaklaştırma kararı geçtiğimiz günlerde mahkeme yoluyla iptal edilen öğrenciler, direniş boyunca kullandıkları "MEÜ Direniyor Kapı önü Fakültesi" pankartını açtılar.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'na denk gelen eylem, bir süre müdahale edilemedi. İstiklal Marşı'nın ardından, protokol önünde pankart açan öğrencilere özel güvenlik görevlileri, Rektör Yardımcısı Yüksel Özdemir ve bazı öğretim üyeleri müdahale etti. Kısa süreli arbedenin ardından öğrencilerin pankartı kapatmak istemesi, diğer öğrencilerin ve ailelerin tepki vermesi üzerine geri çekildiler. "Rektör İstifa", "Feride'yi Bahar'ı Unutma Unutma

Unutturma" sloganı atan öğrencilere tribündeki aileler alkışlarla ve rektörü yuhalayarak destek verdi. Olayı görüntüleyen basın çalışanlarını Rektör Yardımcısı Özdemir ve polis uzaklaştırmaya çalıştı, ancak basın ayrılmayarak görüntü almaya devam etti.

Kapıönü Fakültesi öğrenciler kep atma töreni esnasında, haklarını iade eden mahkeme kararlarını havaya fırlattılar. Öte yandan zaman zaman protokol karşısındaki pankartın yanına gelen mezun öğrenciler ve aileleri, mezuniyet hatırası olarak fotoğraf çekirdi ve desteklerini ifade ettiler. Gezi eyleminin yıl dönümünde İstanbul'da polislerle selfie çeken ve videolarındaki "Allahım çok tatlıyım" sözü ile sosyal medyada fenomen olan Hasan Basri Keleş'in

annesi de direnişçi öğrencilerin yanına gelecek, "Allah sizi esirgesin, benim oğlum da İstanbul'da okuyor, geçen polislerden dayak yedi" dedi. İletişim Fakültesini 2. derece ile bitiren Gazetecilik Bölümü mezunu Mustafa Akbayır ise kendisine verilen plaket pankarta bırakarak destek verdi.

Marmara'da Mezuniyet
24 Haziran günü saat 17.30 civarında Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencilerinin mezuniyet töreni başladı.

Mezun olacak öğrenciler, Soma ve Taksim Ayaklanmasını unutturmamak için pankart ve dövizler açtıklarında, faşist öğrenciler ve güvenlik görevlileri öğrencilere hakaret ederek pankartı indirmek istediler. Çıkan arbede sonucunda pankart açan öğrencilerden birisi güvenlik tarafından tekmeleterek merdivenlerden itilmeye çalışıldı.

Pankart açan öğrencilerin aileleri de güvenliğin karşısına geçerek, çocuklarını korudular. Olaylar sırasında "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Soma'yı Unutma Unutturma" sloganları atıldı. Pankartı güvenliğin elinden alan öğrenciler, "Marmara Faşizme Mezar Olacak" sloganları ile merdivenlerden ayrıldılar.

Marmara'dan DÖB'lü Öğrenciler

Umut Güneş

DEVİRİMİN GÜVENİLMEZ 'DOSTLARI'

Sermaye sınıfı bir tarafta zenginliği büyütürken, diğer tarafa da sefaleti aynı ölçüde büyütür. Bir doğa yasası gibi, kentlerin görkemli semtlerinin yanı başında beliren, yaşam süren varoşlar, emekçilerin yaşam sürdürdüğü mahalleler böyledir. Buralarda her şey emek sermaye çelişkinin tezahürü gibidir. Yaşamın kuralları buralarda daha sert, acımasız ve umutsuzlukla yüküdür. Sefaletin büyüklüğü kadar umutsuzluk ve yozlaşma hepsi iç içedir.

Varoşlarda sadece sefalet ve umutsuzluk yok. Buralarda her gün işlenen, gündün güne artan devrimci çalışma ve faaliyetler de var. Devrimci kadroların sürekli beslendiği, konakladığı ve üstlendiği yerlerdir buralar aynı zamanda... Nitekim kapitalizme duyulan öfke ve isyanın bir çok çeşidini buralarda görürüz. Bir tarafta hırsızlık, fuhuş, çeteleşme vs. yürürken (devletin özel yönelimidir bu), diğer tarafta da devrimci eylemler, hemen her gün devlete karşı gerçekleştirilen çatışmalar vs... Yaşamın en umutsuz olduğu bu yerlerde gençlerin; geleceğe dair güvenleri son derece zayıf, yaşamlarında disiplinden uzaktır ve kapitalizm altında sınıf atlama şansı da yoktur. Bir tarafta yozlaşma, çürüme ve soysuzlaşma; öbür tarafta devrimci mücadele ve devrimci bir yaşam...

Özellikle bizim gibi kapitalist gelişme sürecini sancılı yaşamış ülkelerde, köyden kente gelen, çalışmak zorunda kalan ve kent emekçileri haline gelen yoksul köylüler; proleterleşme sürecini de sancılı yaşadıklarından, önemli bir kısmı karşımıza lümpen proletarya olarak çıkıyor. Lümpen proletarya kültürü, anlayışı ve yaşam tarzı...

Nereye Dayanmalıyız?

Gezi ayaklanması kapitalizme ve onun faşist devletine karşı öfke duyan, isyan eden büyük bir kitleyi harekete geçirdi. Emekçiler olduğu kadar, küçük burjuva tabakalar da ayaklanmaya katıldılar (hatta daha fazla). Emekçi mahalleri günlerce eylemlerle, çatışmalarla sarsıldı. İşçi ve emekçiler hemen her gün iş çıkışı evine geldikten sonra, eşleri ve çocukları ile bu ayaklanmada boy gösterdiler. Ve bu görkemli isyanın içinde elbette mahallerin sınıf dışı olmuş olan unsurları yani lümpen proletaryası da burada yerini aldı.

Her sınıf ve tabaka gittiği her yere kendi kültürünü ve alışkanlıklarını da götürür. Ayaklanmanın kendi süreci incelendiğinde, her sınıfın karakteristik davranışlarını görmek mümkün. Konumuz itibarı ile emekçi mahallelerde daha yoğun olarak bulunan lümpen proletaryayı ele alacağız.

Ayaklanmanın gün gün eylemleri incelendiğinde, lümpen proletaryanın kararsız, disiplinsiz ve başına buyruk tavırları görülebilir. Lümpen proletarya toplumun tortusu, sınıf dışı kalmış unsurlar olarak tamamen şekilsiz, kararsız ve başına buyruktur. Sonuna kadar gidilecek bir mücadelenin temel dayanağı asla olamaz.

Ayaklanma sonrası özellikle emekçi mahallerinde devrimci çevrelerin çevresine girmeye çalışan ya da bulunan bu tür kesimler, mücadelenin ilerleyen aşamalarında büyük problemlerin de sahibi olurlar. Disiplinsiz tavırlarıyla dağıtıcı, başına buyruk halleriyle güvenilmez ve gücün yanında yer almaları karakteristik davranışları olduğu için, faşizmin olası bir zaferinde, emekçi mahallerinde faşizmin kitle tabanı haline de gelebilirler.

Devrimlerin yenilgi süreçleri incelendiğinde bu net biçimde görülecektir. Uzağa bile gitmeye gerek yok. Mısır Devriminde, devrimin önünü alamayan milyonluk polis gücünün yanında, ceza evinden çıkartılan katil, tecavüzcü, hırsız vb. suçlardan yer alan insanları hatırlayın. Onlar lümpen proletaryadır. Ve o halleriyle aslında eylemlerde yanı başımızda (güç devrimde olduğu için) yer alan lümpen proletaryadan hiç farkları yoktur. Aynı şiddet ve öfkeyle güçlü olan kimse ve yaşamındaki dar çıkarları kim ona vaat ediyorsa, onun yanında saf tutmak temel karakterleridir.

İşte dikkat etmemiz ve önlem almamız gereken sorunlardan biri de budur. Bu bütünüyle devrim iddiasını taşıyan tüm devrimcilerin ve devrimci hareketin dert edinmesi gereken bir meseledir.

Ayaklanmayı doğuran koşullar hala varlığını koruyor. Bu sorunlar çözülebilmiş değil. Kapitalizmin ve faşist devletin, en temel sorunları bir kenara bırakın, kısmi sorunları dahi kalıcı olarak çözmesi mümkün değil artık. İşte bu nedenle devrime hazırlığımızın ve örgütlenmemizin bütün hızıyla devam etmesi gerekiyor. Ve bu süreç içerisinde hemen her yerde proleter karakterimizin korunması ve proleter karakteri, proleter kültürü büyütmemiz gerekiyor. Genç işçi ve emekçilere dayanmamız, gücümüzü buralardan almamız gerekiyor.

Leninist Parti'nin proleter karakteri, bugüne kadarki sağlam duruşunun en önemli dayanaklarındandır. Proletaryaya dayandığımız ve mücadelemizin odak noktasına devrimi koyduğumuz ölçüde, devrimin geçici yol arkadaşlarını dümen suyumuzda yürütür ve zarar vermelerinin de önüne geçmiş oluruz. Her genç Leninist, lümpen proletarya ile yan yanayken bir yumruğunu da sıkılı ve hazır tutmalıdır.

Medeni Yıldırım Ölümsüzdür

"Geçen yıl Medeni ölünce oğlum son olsun demişim fakat sonrasında kalekol yapımları devam ederken insanlar da ölmeye devam etti"

Fahriye Yıldırım

Gezi ayaklanması bütün hızı ile sürerken, Kürt halkıyla kurulan bağları daha da güçlendiren ve halkların mücadele birliğine köprü olan Medeni yıldırım vurulduğu yerde anıldı. Yapılan anmada faşist devlete öfke kusulurken, katledenlerin devlet tarafından korunması ve sorumluların cezalandırılmaması ailesi tarafından

dile getirildi. Bugün de Lice'de büyüyen ve devam eden Kalekol yapımları karşı verilen mücadele Kürt halkının kararlılıkla yürüttüğü bir mücadeledir. Mücadeleyi Kürt halkının özgürlük talebinden ayırmayan Kürt gençleri, Medeni Yıldırım'ın yolundan yürümeye devam ediyor.

Sütaş İşçileri İstanbul'da Seslerini Duyurdu

Tek Gıda İş Sendikası'nda örgütlenen ve sendikacı oldukları için işten atılmaları üzerine fabrika önünde eylemlerini sürdüren Sütaş işçileri, 23 Haziran günü İstanbul Küçükbakkalköy'deki Sütaş Genel Müdürlüğü önünde eylem yaptı.

Sabah erken saatlerde Tek Gıda İş Sendikası yönetici ve üyeleriyle birlikte Sütaş Genel Müdürlüğü önüne gelen işçiler müzik eşliğinde halaylar çekerek sloganlar atıp diğer illerden gelen arkadaşlarını beklediler.

TÜMTİS, T. Haber-İş, Petrol-İş'in destek verdiği eylemde saat 11.00'de bir basın açıklaması yapıldı. Türk-İş İstanbul Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak yaptığı konuşmada Sütaş patronunu sorunu masada çözmeye çağırdı.

Tek Gıda-İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Suat Karlıkaya ise yapılan baskılara ve yaşanan zorluklara rağmen direnişin devam etmekte olduğunu söyledi. Sütaş patronunun yaptığı hatadan geri döneceğini düşündüklerini belirten Karlıkaya, sabırlarının tükendiğini söyledi.

Eylemde Sütaş patronlarının yaptığı sendika düşmanlığı, sendikacı işçilere uyguladığı baskılar, e-devlet şifresinin ellerinden zorla alınması ve tazminatsız olarak işten atılan işçilerin yerine yeni işçilerin alındığı anlatıldı.

İşçilerin eylemlerindeki kararlılığı gören Sütaş patronunun direniş alanına gübre döktürdüğünü hatırlatan Karlova, buna karşı patron Muharrem Yılmaz'ın katıldığı televizyon programlarında işçileri sorumlu olarak göstermeye çalıştığını ve kendisinin sendikaya karşı olmadığı yalnızca baskı olduğunu söyledi.

Karlova, 1 Temmuz tarihine kadar Sütaş'a süre verdiklerini, bu süre içerisinde atılan işçiler geri alınmaması halinde Sütaş ürünlerini boykot kampanyası örgütleyeceklerini belirtti.

Basın açıklamasının ardından işçiler patronun direniş alanına gübre dökmesine karşı "Biz elimizde çiçeklerle geldik" diyerek, getirdikleri çiçekleri Sütaş önüne bıraktılar. Sütaş işçileri mesai bitimi olan 17.00'ye kadar eylemlerini sürdürerek fabrikaları önüne dönecekler.

3.Köprü'de Emek Sömürüsü ve İşçi Kıyımı

İstanbul'a yapılan Üçüncü Boğaz Köprüsü bağlantı yollarında çalışan işçiler ile iş makinelerinin sahipleri, paraları ödenmediği gerekçesiyle 26 Haziran günü şantiye yollarını kapatarak çalışmalarını durdurdu. İşçiler, iş makinelerini ve kamyonlarıyla toprak yağarak, şantiye yolunu kapattı.

Paraları ödenmediği takdirde yolu açmayacaklarını söyleyen işçiler, "Burada 100'ün üzerinde işçi vardı. Para vermeye vermeye burada kimse kalmadı. 4-5 aydır paralarımızı ödenmiyor. Bizi dolandırıyorlar. Burada para alamayınca, oradan buradan borçlanıyoruz. Başka işe de gidemiyoruz" dedi. İşçilerin toplamda 1 milyon lira alacağı olduğu söyleniyor.

27 Haziran günü buraya giden arkadaşlarımız izlenimlerini anlatıyorlar. 3. köprü inşaatında 100-150 işçi, 4 gün boyunca grev yapmış. 4 günün sonunda içerideki iki aylık maaşlarının bir kısmını almış ve kalanının güvencesini alıp grevi bırakmış. Fakat şantiyenin genel sıkıntısı hep aynı. Bütün taşeron çalışan işçiler firmalarından maaşlarını alamıyor ya da almakta zorluk yaşıyor. Çünkü grevi yapan Ada Madencilik işçileri, "biz aldık ama alamayanlar var. Bugün yarın almazlarsa, onlar da greve gider" diyorlar.

Ayrıca alanda büyük bir orman kıyımı yapılmış. Fazladan yüzlerce metre genişleme yapılmış. Bizim orada olduğumuz sürece, ormanın içinden ağaç kesme makinesinin sesleri geliyordu. Kuzey Ormanlarında 3. Köprü için ağaçlar kesilmeye hala devam ediyor.

Bahçelievler PTT'sinde Mobbing Protestosu

Bahçelievler PTT'de görev yapan müdürün, taşeron işçilerine ve memur kadrosunda çalışanlara yönelik baskı ve mobbing uygulamaları, Bahçelievler PTT Dağıtım Merkezi önünde Nakliyat İş Sendikası üyeleriyle birlikte protesto edildi.

27 Haziran Cuma günü saat 10.00'da Nakliyat İş Sendikası üyeleri sendikamızın örgütlü olduğu işyerlerinde işbaşı yapılmayarak işyeri servisleri ile kitlesel bir şekilde PTT Kargo ve Dağıtım Merkezi önüne geldiler.

Kitlesel katılımın gözlemlendiği eylemde sloganlar atıldı. Basın açıklamasında taşeron PTT işçilerinin düşük ücretlerle, ağır çalışma koşullarında güvencesiz çalıştırıldıkları, bu sorunlarının çözümünün sendikalaşarak ve örgütlenerek Toplu İş Sözleşme düzeniyle çalışma koşullarının değişmesiyle olacağı anlatıldı.

PTT'de çalışan memur ve taşeron işçilerinin katılımıyla gerçekleşen eylem, alışlar ve sloganlarla son buldu.

Vali İşçileri Şehirden Kovuyor

Öyle bir memleket düşünün ki, valisi halkın sorunlarını çözecek yerde "başka yere gidin" diyor, "başkası uğraşsın sizin sorununuzla..."

Son yıllarda karşılaştığımız hiçbir şey şaşırılmaz oldu. Yaşanan her sorun, karşılaşılan her olay, sermaye sınıfınca öyle bir karşılanıyor ki, her olay bir öncekinin şaşkınlığını da bastırıyor. Daha dün memleketin başbakanı çıkıp bir vatandaşa "anani da al git" demişti, bakanı hasta genç bir kadına sadaka verip başından savmıştı, yine başbakanı sokakta polislin vurduğu çocuğa "çocuğun sokakta ne işi var" demişti. O yüzden bir valinin çıkıp da işsizlikle ilgili binlerce işçiye çıkıp "gidin başka yerlerde iş arayın" demesi de şaşırtıcı değil herhalde.

Yer Van. 2011'de yaşanan depremden sonra İşkur tarafından işe alınan 7 bin 286 işçinin işine son verildi. Aileleriyle birlikte mağdur duruma düşen işçiler, 13 Haziran günü Feziye Teyran Park'ında oturma ey-

lemine başladı.

TYÇP'de (Toplum Yararına Çalışma Projesi) çalışan işçilere, 3 ayda bir giriş çıkışı yaptırılıyordu. İşçiler gündüzdür oturma eyleminde.

İşçiler, "Bize verilen sözler vardı. Ömür boyu çalışma garantisi verdiler. 9 ayda bir sözleşmenin yenileneceğini söylediler. Ama şimdi bizi yüz üstü bıraktılar. Bize bir çözüm bulunmasını bekliyor. Milletvekilleri ve yetkililerden duyarlılık bekliyoruz. Daha önce yaşanan depremlerde mağdur insanlara istihdam konusunda kalıcı çözümler üretildi ama bize henüz bir çözüm bulunmuş değil. Yetkililere ulaşamıyoruz. STÖ temsilcileri ile görüştük. Onlarda ilgilendiler ama çözüm bulunamadı. Milletvekillerimizden özellikle destek bekliyoruz. Vali Bey ile görüştük kendisi bize 'Sizin için herhangi bir şey yapamayız, beni aşan bir konu ama yetkililere ulaştırırım' dedi. Arkadaşlar çok zorlayınca 'Gidin başka yerlerde iş bulun' diyerek arkadaşlarımızı göndermiş. Biz asla Van'ı terk etmedik, terk etmeyeceğiz. Oturma eylemi, açlık grevi ve ölüm orucu şeklinde eylemlerimiz sürececek" diyorlar ve sonuç alana kadar eylemlerini sürdüreceklerini söylüyorlar.

Taşeronu Yasaklansın Eyleminde 17 Gözaltı

Taşeron çalışma sisteminin yasaklanması için sürekli eylem yapan Dev Sağlık İş Sendikası, 25 Haziran Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmekte olan ve taşeron çalışma sistemini yasallaştıran Torba Yasa Tasarısı'nı protesto etmek için TBMM Dikmen kapısı önünde eylem yaptı.

"Toplu Sözleşme Hakkımız. Muvazaa Kararları Uygulansın" pankartı açan Dev Sağlık İş Sendikası yönetici ve üyeleri yaptıkları açıklamada, işçilerin sendika üyeliklerinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı kayıtlarına göre yapılmakta olduğunu, oysa ki SGK kayıtlarına göre tanımlanmasıyla şirketlerin yetkili kıldığını belirterek; taşeron şirketlerin SGK'nın ve Bakanlık bürokratlarının, sendika, toplu sözleşme ve grev haklarını gasp etmesine izin vermeyeceklerini ve bu yöndeki mücadeleyi sürdüreceklerini söylediler.

Dev Sağlık-İş üyeleri talepleri karşılanmaya kadar Meclis önünde oturma eylemi yapacaklarını söyleyerek çadır kurmak istedikler. Meclis önünde çadır kurmanın yasak olduğunu söyleyen polis, işçilere biber gazıyla saldırarak darp etti. Aralarında DİSK Genel Sekreteri ve Dev Sağlık İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, Dev Sağlık İş Genel Sekreteri Gürsel Kaya'nın da aralarında olduğu 17 kişiyi gözaltına aldı.

Sendika üyeleri polise karşı koyunca yaşanan arbedede Dev Sağlık İş Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Erdoğan Demir'in kolu kırıldı. Kocaeli Üniversitesi İşyeri Temsilcisi Selçuk Öztürk ise biber gazı nedeniyle fenalık geçirdi. Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen 17 sendika üyesi saat 18.00 civarında serbest bırakıldı.

Yıldız Sunta'da 7 İşçi Daha İşten Atıldı

Kocaeli'nde bulunan Yıldız Sunta'da "mali kriz" bahanesiyle 7 işçi daha işten atıldı. Bir hafta içinde 44 işçi işten atıldı.

Geçen hafta Yıldız Sunta yönetimi, Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş Sendikası'na üye olan 35 işçiyi 'mali kriz' gerekçesiyle işten atmış, işten çıkarılan Ağaç-İş üyesi işçiler işlerine geri dönme talebiyle sunta fabrikası önünde direnişe başlamıştı. Dışarıdaki eylem devam ederken, işten atılmaları da sürdü. 20 Haziran günü yedi işçi daha aynı gerekçeyle işten atıldı.

İşçiler bu sırada Yıldız Sunta'ya yeni işçi alımı gerçekleştirdiğini söylüyorlar. Fabrikaya yeni işçi alınması ve işten atılan işçilerin tümünün sendikacı olması "mali kriz" in bir bahane olduğunu ortaya koyuyor.

İşten atılan işçiler, çalışan işçiler üzerinde sendikadan istifa etmeleri yönünde baskıların devam ettiğini ve Ağaç-İş Sendikası'na üye olan 240 işçinin ise baskıyla sendikadan istifa ettirildiğini söylerken, sendikamız ise kendilerine sahip çıkmadığını belirtiyorlar. Bir haftadır eylemde olan işçiler, sendika yönetimi ve bağlı olduğu Türk-İş'ten yetkili kimsenin gelmediğini söylüyor. Grev için kullanmak üzere önlük dahi verilmediğini anlatan işçiler, işlerine geri dönmeye kadar ve sendikadan istifa eden arkadaşları tekrar sendika üyesi olunca kadar eylemlerini sürdüreceklerini ifade ediyorlar.

İnşaat İşçisi mi? Güvenlik Görevlisi mi?

İzmir'de Aliğa-Cumaovası hattı olarak bilinen İzmir Banliyö sistemi İzban'da çalışan özel güvenlik emekçileri, taşeron firmanın oyununa geldiklerini öğrendi.

İzban'da Denge Güvenlik Şirketi'ne bağlı olarak çalışan taşeron güvenlik emekçileri firmanın ihale süreciyle ilgili yaptığı toplantıda, güvenlik işçilerinin sigorta primlerinin inşaat işçisi statüsünde yapıldığını öğrendi.

İzban'da çalışan özel güvenlik emekçilerini yeni ihale süreciyle ilgili bilgilendirmek için toplanan taşeron

Denge Güvenlik Şirketi yetkilileri özel güvenlik emekçilerinin soru sormalarına izin vermedi. Sigorta primlerinin inşaat işçisi statüsünde yapıldığına öğrenen güvenlik emekçileri, SGK Bilgilendirme Hattı Alo 170'i arayarak, sigorta kayıtları hakkında buradan aldıkları cevapları dinlettiler. Bu kez Denge Güvenlik Şirketi yetkilileri güvenlik emekçile-

rini azarlayarak toplantıdan çıkarttı.

Denge Güvenlik Şirketi'nin işçilere giriş çıkışı yaptırarak kıdem tazminatlarını da ellerinden aldığını da öğrenen güvenlik emekçileri, firmanın işten atma tehditleriyle karşılaştı.

Güvenlik emekçileri İzban Al-sancak önünde sloganlarla taşeron firmayı protesto etti.

Güvenlik İşçileri Sendikası Başkanı Serdar Arslan ise taşeron firmayı kınadıklarını ve taşeron uygulamanın artık son bulması gerektiğini belirtti. Yapılan ihale ve sözleşmelerin insan onuruna yakışır bir şekilde olması gerektiğini vurgulayan Arslan, olayın takipçisi olacaklarını ve hukuki alandaki mücadeleyi de sürdüreceklerini, Özel güvenlik emekçilerinin köle olmadığını söyledi.

Özel güvenlik emekçilerine Özel Güvenlik İşçileri Sendikası, KESK, BTS ve İzmir Barosu avukatları destek verdi.

"Ev İşİ İş, Ev İşçisi İşçidir"

İmece Ev İşçileri Sendikası 15 Haziran günü TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nda ev işçisi kadınların geniş katılımıyla yapıldı.

Genel Kurul toplantısı Emel Çelebi'nin ev işçisi kadınların çalışma ve ev yaşamını, sendikalaşma sürecinde çalışmaların yürütülmesi sürecini içeren "Kül Kedisi" adlı belgesel gösterimiyle başladı.

Soma'da maden işçilerin yaşamını yitirmesinin 30. günü olması ve iş cinayetlerine dikkat çekmek amacıyla bareter takılarak işçi sınıfı mücadelesinde ve iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu yapıldı.

İlk olarak kurucu üyelerden Minire İnal, ev işçisi kadınların çalışma ve yaşam koşullarını anlattı. İnal, 2009 yılında geçirdiği iş kazası sonucu iki yıl çalışmadığını ve hiçbir sosyal güvencesi

olmadığı için büyük zorluklar yaşadığını ve İmece Kadın Dayanışması'nın çalışmasını öğrenince katıldığını ve Antalya'da çalışmalarını yürüttüğünü belirtti. İmece Ev İşçileri Sendikası'nın kuruluş sürecini ve ev işçisi kadınların çalışma şartlarını ve alandaki örgütlenme ihtiyacını anlatan bir konuşma yaptı.

Çalışma Raporu'nda İmece Ev İşçileri Sendikası olarak İstanbul, Antalya ve Bursa olmak üzere bir yıl içinde ev işçisi kadınlar arasında örgütlenme çalışmasının yürütüldüğü belirtildi.

Ev işçisi kadınların çalışma şartlarının düzeltilmesi, işçi olarak sayılması, SGK'ya kayıtlı ve sigortalı olarak çalışabilmesi yönünde sendikal faaliyet yürütürken, ev işçisi kadınların bilinçlenmeleri, haklarını bilmeleri ve mücadeleye yönelmeleri konusunda bilgilencikleri için Süpürge Akademisi adıyla atölye ve eğitim çalışmalarına başlandığını işaret eden rapor, bu çalışmalara-

rın sosyal ve sanatsal faaliyetler alanına da yönelerek tiyatro çalışmalarıyla desteklenmekte olduğunun altını çizdi.

16 Haziran Dünya Ev İşçileri Günü nedeniyle sendika üyeleri tarafından Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yapıldı. "İşi Yokuşa Sürme, Ev İşçileri Kolay Sigorta İstiyor" yazılı pankart açan ev işçisi kadınlar, "Sosyal Haklarımızı İstiyoruz", "Kıralık İşçi Bürosu Köle Ticaretidir", "Ev İş, Ev İşçisi İşçidir" yazılı

dövizler taşıyarak "Ev Ev İşİ İş, Ev İşçisi İşçidir", "Ucuza Gücü Olmayacağız", "Yaşasın Ev İşçilerinin Örgütlü Mücadelesi" sloganları attılar.

Açıklamayı İmece Ev İşçileri Sendikası yeni Genel Başkanı Ayten Kargın yaptı. Artık ev işçilerinin de bir sendikası olduğunu söyleyerek, ev işçilerinin, işçi olmaktan kaynaklı bütün haklarını ve hizmet çeki ya da kupon sistemi gibi kolay sigorta çözümü talep ettiklerini söyledi. Sendika olarak ev işçilerinin özel istihdam büroları açılmasıyla ev işçisi kadınların da taşeron sistemine mahkum edildiklerine işaret eden Kargın, ev işçisi kadınların taleplerini dile getirdi.

İmece Ev İşçileri Sendikası üyeleri taleplerini dile getiren sloganlarla eylemi sonlandırdılar.

Yapılan basın açıklamasının ardından tekrar toplantı salonuna dönülerek, ev işçisi kadınların öneri ve temennileri alındı.

Okmeydanı'nda Kararlı Mücadele Kazandı!

Okmeydanı Eğitim Ve Araştırma Hastanesi taşeron işçileri 28. günlük mücadelenin ardından 18 Haziran günü Kamu Hastaneleri Birliği'yle yaptıkları görüşmenin ardından işlerine geri döndü.

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Dev Sağlık İş Sendikası'na üye taşeron sağlık işçileri taşeron çalışma sisteminin ortadan kaldırılması için mücadele verirken

Soma katliamında üçyüzden fazla maddencinin iş cinayetinde yaşamını yitirmesi üzerine iş bırakma eylemi gerçekleştirmiş ve 8 işyeri temsilcisi işten atılmışlardı.

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi taşeron sağlık işçileri her Çarşamba olduğu gibi bu Çarşamba da emek dostlarının da katıldığı bir basın açıklaması yaptı.

Dev Sağlık İş Genel Sekreteri

Gürsel Kaya, Dev Sağlık İş üyeleri, SES Şişli Şube Başkanı ve üyeleri Mücadele Birliği Platformu, Bank-Sen üyelerinin destek verdiği basın açıklamasında Dev Sağlık İş Genel Sekreteri Gürsel Kaya, ülkeyi yönetenlerin taşeron sistemini yerleştirerek sağlık emekçilerini açlıkla terbiye etmeye çalıştığını söyledi. İşçilerin, emekçilerin, "geçinemiyoruz, ev kiramızı, elektrik-su faturalarımız ödeyemiyoruz" dedikçe işten atma tehdidiyle karşı karşıya kaldıklarını belirtti.

SES Şişli Şube Başkanı Fadime Kaya da Okmeydanı işçilerine desteklerini dile getiren bir konuşma yaptı.

Dev Sağlık İş Sendikası üyeleri öğleden sonra Kamu Hastaneleri Birliği Sekreterliği'nde yaptıkları görüşme sonrası işten atılan 8 işçinin işlerine geri döndüğünü duyurdu.

İşçilerden Nayil Tekin "Taşeron sistemini sağlık sektöründe ölüm demektir; bunun mücadelesini veriyoruz. 28 gündür haklılığımızı bilerek kararlı bir mücadele verdik, direndik ve kazandık. Kamu Hastaneleri Birliği Sekreterliği'nde işe iademiz konusunda yaptığımız görüşme olumlu sonuçlandı ve 8 arkadaş işlerine geri döndü. Kararlı direnişimizin, mücadelemizin zaferini kutluyoruz" dedi.

İşçiler Sürgünü Kabul Etmiyor

Okmeydanı Eğitim Araştırma Hastanesinde işten atılmış olan 8 Dev Sağlık İş Sendikası üyesi işçi, eylemlerinin 28. gününde, yani 18 Haziran'da işe geri alınmışlardı.

Ancak "12 hastanede personel eksikliği olduğu" gerekçesi ile bu işçiler hastanelere sürgün edilmek isteniyor. Kamu Hastaneleri Birliği, Okmeydanı Eğitim Araştırma Hastanesi'nde personel sayısının tam olduğunu söylese de, hastanenin personel açığı var.

Hastane yönetimi, işçileri 12 farklı hastaneye dağıtarak böyle bir direnişin tekrarlanmamasını istiyorlar. 8 işçi ise bu sürgünü kabul etmiyor. İşçiler, 19 Haziran günü yapılan görüşmeden sonra eylemlerini devam ettirme kararı aldılar.

Sağlık işçileri, kendi hastanelerinde işe başlayana kadar eylemlerini Okmeydanı Eğitim Araştırma Hastanesi'nde sürdürecekler.

Deniz ve Havayolunda İSİG Uygulanmayacak

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda, "torba kanun" olarak bilinen İş Kanunu ile Bazı Kanun ve KHK'larda değişiklik yapan tasarının 20 maddesi daha kabul edildi.

Kabul edilen yeni düzenlemeye göre Uluslararası denizyolu ve havayolu taşımacılığı yapan araçların seyr-ü sefer hallerinde, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu uygulanmayacak.

Tasardan, asıl işverene, işyerlerindeki alt işverenlerin gerekli iş sağlığı ve güvenliği önlemlerini alıp almadığını gözetleme ve denetleme görevi veren madde de önergeyle çıkarıldı.

İşveren; çalışanları arasından iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ile 10 ve daha fazla çalışması bulunan ve çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde diğer sağlık personeli görevlendirecek.

Öğrenci statüsünde olan çırak ve stajyerler, çalışan sayısının toplamına dahil edilmeyecek.

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında alınması gereken sağlık raporları işyeri hekiminden alınacak. 10'dan az çalışması bulunan ve az tehlikeli işyerleri için, kamu hizmet sunucuları veya aile hekimlerinden alınabilecek.

İşveren sendikaları, işçilerin sigorta primlerinin işveren payının ödemelerinde kullanılmak ve nakit mevcudunun yüzde 25'ini aşmamak üzere karşılıksız yardıma dayalı dayanışma ve yardım fonu oluşturulabilecek. Ancak bunun için tüzüklerinde hüküm bulunacak ve şartları genel kurul kararıyla belirlenecek.

İş Cinayetlerinde En Az 414 İşçi Öldü

Tekirdağ İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi Mayıs ayı iş cinayetleri raporunu 24 Haziran günü saat 19.00'da Çerkezköy Belediye Meydanı'nda

basın açıklaması yaparak kamuoyuyla paylaştı.

Çok sayıda işçinin açıklamaya destek verdiği eylemde basın açıklamasını Tekirdağ İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi adına Fahri Koçan okudu. Çerkezköy Emek bileşenlerinin de destek verdiği eylemde, direnişte olan işçiler selamlandı. Eyleme boya sandığıyla birlikte katılan küçük işçi Fatih, gösterdiği duyarlılıkla örnek oldu. Çerkezköy halkı açıklamayı ilgiyle dinledi.

Coğrafyamızın dört bir yanında iş cinayetlerinin sürmekte olduğunu ve her ay bir Soma'nın yaşanmakta olduğunu belirten Fatih Koçan, Mayıs ayında 414 işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini söyledi. İş cinayetlerinin tek tek işlenmiş suçlar olmadığını, çalışma rejimi ve sermayenin kar hırsından beslenmekte olduğunu ifade etti.

"Devletin ve sermayenin tercihleri sonucu bütün işçilerin payına çalışma acısı düşmektedir. Denetim görevini gerçekleştirilmeyen yetkililerin tutumu ve maliyetlerden kaçınmak için işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemi alınmamasına dayalı bu sistem işçilerin yaşam hakkını tehdit etmektedir. Bu tehdide karşı örgütlenmek ve yaşam hakkını, insanca çalışacak iş hakkını savunmak zorundayız" diyen Koçan, Ostim, Esenyurt, Davutpaşa, Soma gibi işçi katliamlarının hesabını sormak için örgütlenme ve mücadele çağrısını yaptı.

Eylem, "Yaşasın İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" sloganıyla bitirdi.

İşe İade Edilene Kadar Eylem Sürececek

Mücadele Birliği Platformu olarak, eylemlerinin 44. gününde olan Aliağa Belediyesi'nden atılmış taşeron işçilerini ziyarete gittik. 20 Haziran günü, belediye karşısındaki çadırlarında bekleyişlerini sürdüren işçilerle sohbet ettik.

Geçtiğimiz Pazartesi günü belediye başkanı ile bir görüşme yapan işçilere, çadırlarını kaldırmaları için hem belediyeden, hem de Kaymakamlıktan yoğun baskı yapılıyor. Belediye başkanı ile yapılan görüşmeden net bir sonuç alamayan işçiler adına, bu defa da Genel-İş Sendikası 5 Nolu Şube

Başkanı ve Mali Sekreteri belediyeye gitti; Belediye başkanının makamında olmaması nedeniyle telefonla görüşü.

30-35 kişilik bir listeyi belediyeye bırakan işçiler, bu işçiler işe iade edilene kadar çadırın ve eylemin süreceğini söylüyorlar.

Mücadele Birliği İzmir

Aliağa İşçileri İşe Geri Dönüyor

Yaklaşık 50 gündür eylemde olan Aliağa Belediyesi'nden atılmış işçiler amaçlarına ulaştı diyebiliriz.

24 Haziran günü Belediye başkanı, Petrol-İş Sendikası, yetkili sendika Genel-İş'in yönetimi ve direnişçi işçiler ile birlikte toplantı yapıldı. Toplantı sonucunda varılan mutabakata göre ilk etapta bir grup işçi, ardından Ağustos ayında da geri kalan bir grup işçinin işe iade konusunda anlaşmaya varıldı. Belediye başkanının "bu konuda basına bir açıklama yapmayım" şeklinde uyarısını kabul etmeyen işçiler, bize telefon yolu ile ulaşarak toplantı hakkında bilgi verdiler. Ve çadırın kaldırdıklarını, isteklerinin bir çoğunluğunun kabul edilmesi sonucu direnişi sona erdirdiklerini açıkladılar.

İşçiler aradıklarında, eylem boyunca Mücadele Birliği'ne desteği ve katkılarından dolayı teşekkürlerini ilettiler.

Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği

Mücadele Birliği İzmir

Forumlar Aliağa İşçilerinin Yanında

İzmir Halk Forumları, 21 Haziran günü Aliağa'daki direnişçi işçileri ziyaret etti.

Belediye önündeki çadıra yaklaştığı zaman "Aliağa İşçisi Yalnız Değildir!" sloganı ile işçilerin yanına gelen forumcular, işçiler tarafından alkışlarla karşılandı. Ardından Forumlar adına kısa bir konuşma yapılarak Aliağa işçisinin yanında olmaya devam edileceği belirtildi.

Sonra işçiler de kısa konuşmalar yaptılar ve sohbet edildi.

Yaklaşık 2 saat işçilerin yanında kalınan forumlar, İzmir'e geri döndü.

Mücadele Birliği İzmir

Ali Varol Günal HDP 2.KONGRESİ

22 Haziran 2014 tarihinde Ankara'da yapılan HDP 2.Kongresine, her ne kadar "umuda yelken açan" bir toplantı, "1965'teki TİP hamlesinden sonra en büyük politik çıkış" vb şeklinde misyonlar yüklenmiş de görünen o ki, bu kongre, tarihin sayfalı arasında, "müzakere süreci" denilen tasfiye sürecinin tescil edildiği bir yasal parti kongresi olarak yer alacak.

Bu belirlemeyi, biraz erken ya da zamansız bulanlar olacaktır şüphesiz; ama artık Lenin'in dediği gibi, gerçeklerin gözünün içine doğrudan bakmanın zamanı geldi de geçiyor bile. İdeolojik muğlaklığın bu derece ortalığı kapladığı bir dönemde sosyalistlerin sözlerini sakınmaları, var olan muğlaklığın daha da artmasından başka bir sonuç vermez.

HDP Kongresi, Abdullah Öcalan'ın kongreye gönderdiği mesajdan alınmış "Demokratik Cumhuriyet, Ortak Vatan, Demokratik Ulus" başlığı altında başladı, "sivil toplumun demokratik birliği" düşüncesi etrafında devam ettirildi ve en nihayetinde "en önemlisi de bu yönlü gelişmeyi, tarihi 'demokratik diyalog ve müzakere süreci'nin ayrılmaz bir parçası olarak geliştirmek zorundayız" sözleriyle son buldu. "Son buldu" diyoruz çünkü bundan sonra söylenen bütün sözler, bu düşüncenin ağızlarında tekrarlanıp durmasından başka bir anlam ifade etmiyordu. İsterse "en şöhretli" ağızlardan çıkmış olsunlar, sözler kendilerine ait değillerse hemen kendilerini belli ederler.

Tüm umutlarını ulusal hareketin kitle gücüne bağlamış olanlardan daha fazla bir şey beklemek de mümkün değildir zaten. "Bayrağı Ankara'nın burclarına dikmek"ten vb bahsetmeleri de, "iktidara talibiz" vb demeleri de laftan öteye geçmeyen/geçemeyecek olan şeylerdir. Hepsinin ufkü "sosyal cumhuriyet" ya da aynı anlama gelmek üzere "demokratik cumhuriyet" ile sınırlıdır.

Zaten, daha en başından HDP oluşturulurken, nasıl bir parti olması gerektiği, yani partinin siyasi kimliği üzerine tartışmalar yürütülürken, bu "sınırlar" çizilmiştir. HDP, sosyalist ve hatta sol bir parti olarak tanımlanamamıştır. Bunun yerine muğlak bir "kitle partisi" tanımı getirilmiştir. Doğrusu bunda da şaşılacak bir şey yoktur. İdeolojik muğlaklığın bu kadar yaygın olduğu bir "çatı"nın altındakilerin partinin siyasi kimliği konusunda netleşme sağlamalarını ummak eşyanın tabiatına terstir. HDP'nin bir ideolojisinin olmadığı, daha da vahimi, bir ideolojiye ihtiyaç duymadığı ortadadır. Peki, ideolojisi olmayan bir hareketin varlık nedeni nedir diye soracak olursanız, cevap kendisini bütün bu karmaşanın, keşmekeşin içinden gösterecektir: içinde yer alan hareketlerin dönemsel çıkarları. Tabii, burada da örgütsel ve politik açıdan en güçlü olan hareketin borusu öteceği için, ulusal hareketin pragmatik çıkarları diye özetleyebiliriz. Bütün gürtlüye, bütün debdebeye almadan, olayın politik yönünü değerlendirmek zorundaysak, ki öyle olmamız gerekir, HDP projesinin politik muhtevası bundan başka bir şey değildir. Ne kadar yol alır, nereye kadar gider bilemeyiz; ancak bütün pragmatist politikaların ya da birliklerin eninde sonunda varacağı yer, "öküzün ölüp, ortaklığın biteceği" yerdur. O zaman, şimdi gemiyi terk edenlerden daha fazlasının kısa bir süre sonra orta yerde görüleceğinden hiç kimsenin şüphesi olmasın.

HDP projesi, tam da halkların mücadele birliğine en çok ihtiyaç duyulan bir dönemde ortaya çıkmıştır; ama ne yazık ki, bu ihtiyaca cevap vermekten çok uzaktır. Rotayı düzen içine kıvrımların oluşturduğu ya da oluşturacağı birlikteliklerin devrimi hedefleyen mücadele birliği ile aynı anlama gelmediği ortadadır. Bu durumda halkların mücadele birliğini örgütlemek için devrimci olduğunu bütün dünyaya kanıtlamış Kürt halkının gerçek dostlarını doğru yerde arama gerekmektedir. Kürt halkı, dönemsel çıkarlar peşinde koşmanın kendisine yaşattığı ağır travmaları, yeniden ve yeniden yaşamak zorunda değildir. Belki bilcümle reformistler aynı yolları tekrar tekrar yürümekten usanmamış olabilirler; ama Kürt halkının bu denli yaklaşmışken özgürlükten vazgeçmesi beklenmemelidir. Özgür bir geleceğin ise, devrimden başka hiçbir şekilde kurulamayacağı açıktır.

Şehir ve İş Hayatında Taşeron Gerçeği

28 Haziran Cumartesi günü İzmir'de, taşeron sistemine karşı panel yapıldı.

Bornova Halk Forumu tarafından düzenlenen "Şehir ve İş Hayatında Taşeron Gerçeği" paneli, "Soma'nın Katili Taşeron Sistemi" sunumuyla başladı. Sunumun ardından panel, Bornova Halk Forumundan İbrahim Cangöz'ün moderatörlüğünde, Genel İş 3 Nolu Şube Başkanı Can Bahadır ve taşeron işçi Süleyman Ateş'in konuşmalarıyla devam etti.

Panelde taşeron sisteminin nasıl yaygınlaştığı ve taşeronla mücadele ve kurtuluş yöntemleri konuşuldu. Son olarak söz alan ÇHD'li avukat İmdat Ataş, taşeronla karşı hukuki haklardan bahsetti.

Panel, izleyicilerin soru ve cevaplarla sona erdi.

Bir Avuç Kömür İçin Genç Ömrünü Verdi

Yatağan işçilerini alkışlarla uğurlarken karşılaştıkları Soma'da... Üzerlerinde kaybettikleri arkadaşları Uğur Canbey'in fotoğrafının olduğu tişörtleriyle. El ele vermişler "arkadaşımızı unutturmayacağız abi!" diyerek, tişört bastırılmışlar. Ardından mitingi de duyunca alana atmışlar kendilerini. Aralarında aynı katliamda hayatını yitirmiş, Yüksel Cangül'ün küçük oğlu da var. Aynı köyden iki can vermişler, toprağa...

Köye davet ettiler bizi... "Gelin abi ailesi ile tanışalım sizi..." diyerek. Ardından Uğur'un evine doğru yola çıktık. Köye varınca önce mezarlığa götürdüler, Uğur, ardından Yüksel Cangül'ün mezarlarını ziyaret ettik. Sonra hep birlikte Uğurlara... Ailesi avluda karşıladı bizi. Sonra sohbet etmeye başladık. Bir günlük eğitimin ardından madene indirmişler Uğur'u (bir haftalık eğitim yasal zorunluluk olmasına rağmen).

İlk günün akşamı evde yemekte susmak bilmemiş.. Babası, "çocuğun anlatacakları vardı, aynı ko-

şulları ben de yaşadım ama yine de susturmadım. İlk gün sonunda elleri şişmiş, kabarcık kabarcık olmuş. Bu kadar paraya bu iş yapılmaz baba" demiş.. Baba da üç yıl çalışmış aynı madende. "Çiftçilik bitti, ürünümüz para etmiyor. Mazot ve gübre fiyatları malum. Alınlarımızın karşılığını alamıyoruz. Sigortamız da olsun diye mecbur kaldık madenlere" diyor, baba Mustafa. Uğur'dan sonra burjuva basın çalmış kapılarını, "o kadar röportaj yaptılar ama yayınlamadılar" dedi. Star

TV'ye röportaj verirken şart koşmuş, yayınlansın diye ama o da aynı şeyi yapmış. Uğur'un sözlüsü genç bir kız ikramda bulunmak üzere odaya girdi. Uzun süredir seviyormuş Uğur. Sevgisi de, yaşı gibi 18'inde kalmış...

Odanın birini Uğur'a ayırmışlar. Resimleri, tespihleri ve bareti. Kapının üzerinde bir havluya, 'hep bizimlesin' yazmışlar. Katliamdan sonra bir tek savcıya ifade vermiş baba. Hiç kimse ne aramış, ne sormuş. Üç kardeşin en büyüğü, 18'inde Uğur. En küçüğü henüz farkında değil, ama ortanca kardeş buğulu gözlerle susuyor köşede... Ev akrabalarla doluyor bir anda. Hepsinin yüzünde aynı öfke ve acı. İnsanın boğazı düğümleniyor, konuşmakta zorlanıyoruz. 18'inde bir işçi şimdi toprağın altında yatıyor, soluksuz.

Baba da iki yıl önce bir kaza geçirmiş. Nefes alıp 15 metre öteye, soluksuz yürüyerek sağlamaştırma

yapıp tekrar nefes almak için aynı yere dönüş yapmış. Maske-niz, tüpünüz yok mu diye soruyoruz ama "açmak yasak. Kullanırsak maaşımızdan kesiliyordu" diyor. Bayıldığını hatırlıyor, mühendislerin nefes alıp çıkıp almış oradan. Kemerinden sürüyerek çıkarmış, oksijenin olduğu yere. "İkimizi de öldürecekten" demiş. "Ha-

yatımı kurtardı o gün, ama bu kazada o da öldü" diyor.

Ardından gençler bizi köyün 'Genç Odası'na götürüyor. Akşamları toplandıkları, eğlendikleri, şaka- laştıkları, bazen içtikleri, bazen yemek yedikleri yeri gösteriyorlar. "41 gün önce bugün buradaydı Uğur" diyorlar. "Köy yerinde biz kardeş gibi büyüyüyoruz abi. Yediğimiz içtiğimiz aynı gitmez. Deli dolu bir çocuktu.. Şimdi yokluğunu hissediyoruz. Allah rahmet eylesin". "Siz bilgilisiniz, biz köylü çocuğuyuz abi. Sizin gibi konuşamayız, kitap okumamız hiç. Ama Uğuru unutturmamak için elimizden ne geliyorsa yapacağız!"

Uzun uzun sohbet ettik. Hepsinin o kadar çok anlatacak şeyi var ki. Adeta konuşmak için, önce onları susturmamız gerekiyor. "Buraya bir kitaplık yaparsanız, adını da Uğur ve Yüksel koysanız, hem isimlerini yaşatmış olursunuz, hem de kitap okuyup, bundan sonra yeni Uğurlar olmasını diye kafa yorarsınız" diyoruz.

Sonra 42 yaşında madende can vermiş, Yüksel Cangül'ün oğlu başlıyor konuşmaya. Zaman zaman boğazı düğümleniyor. Kırk- gaç'ta bir soğuk hava deposunda teşhis etmiş babasını. Dişleri etine geçirilmiş vaziyette kalmış. Çektiği acı mı, yoksa, hayata tutunma çabası bilemiyoruz. Kendi gibi iki çocuğunu da tek başına büyütmüş. Yakın akraba pek yok. İki kardeş şimdi yetim kalmışlar. Babası her sabah işe giderken, onların yemeklerini yapar, saati kurar öyle çıkarılmış evden. Çocuklarının karnını doyurabilmek için, yerin yüzlerce metre altına iniyormuş her gün. Sonuç, içi dolmuş bir mezar, toprağın üstünde kalmış iki yetim...

Şimdi herkes bu acılar içinde boğuşuyor. Çözüm, gençlik çocuklarımızı ne yerin altında, ne yerin üstünde katletmeyecek bir sistemde. Çözüm halk iktidarı yoluyla, toplumsal üretimde. Mülkiyet olmadan, herkesin çalıştığı iş yerini kendisi yönetip, kendisi karar vereceği DEVRİM'de.

Soma İçin İnsan Zinciri

15-16 Haziran büyük işçi ayaklanmasının yıldönümü ve Soma katliamının 30. Gününde Kadıköy Forumları Soma katliamında sorumluluğu bulananların yargılanması ve taşeron çalışmanın yasaklanması talebiyle Kadıköy İskele Meydanı'ndan başlayarak Üsküdar'a uzanan insan zinciri oluşturdu.

15 Haziran akşamı saat 18.00'de Kadıköy Meydanı'nda "Soma İçin Elele" yazılı siyah pankart açan forum bileşenleri, ellerinde karanfiller, başlarında kasklarla el ele tutuşarak "Soma İçin Elimi Tut", "Soma'nın Katili AKP İstifa", "Soma'yı Unutma Unutturma", "Taşeron Çalışma Yasaklansın", "Soma'nın Ateşi AKP'yi Yakacak" sloganları atılmaya başlandı.

Saat 18.00'den itibaren çevreden geçenler de zincire katılmaya başladı. Enstrümanlarıyla gelen sokak sanatçıları da müzik yaparak destek verdiği insan zinciri, Üsküdar'a doğru uzandı.

Somalı Maden İşçileri Maaşları İçin Eylemde

Soma'daki maden katliamının ardından sağ kalan işçilere çok sayıda söz verilmişti. Mayıs ayı maaşlarının yatırılacağı ve SGK primlerinin ödeneceği de bunlar arasında idi.

Ancak 15 Mayıs'ta, Nisan ayına ait maaşlarını alan maden işçileri, bir daha maaş alamadılar. Yaşanarlara tepki gösteren maden işçileri, protesto kararı alarak, kaymakamlık binası önünde oturma eylemi başlattı.

17 Haziran günü kaymakamlık önünde oturma eylemine başlayan Soma işçilerine Soma Kömür İşletmeleri AŞ yetkilisi bir açıklama yaptı. Şirketin hesaplarına mahkemece konulan tedbir kararlarının bu ödemeyi geciktirdiğini söyleyen yetkilili, en kısa sürede bir açıklama yapacaklarını söyledi.

İşçiler bu açıklamayı yeterli bulmayarak kaymakamlık önünde oturmaya devam etti.

Soma'da Esnaf Eylemi

Soma'da küçük esnaf maden işçilerine verilen sözlerin tutulması için eylem yaptı.

Soma'da yiyecek-içecek, giyim, beyaz eşya, taşımacılık sektöründe faaliyet gösteren küçük esnaf 27 Haziran günü saat 17.00 sıralarında dükkanlarını kapatarak Beş Yol'da bulunan Madenci Anıtı önünde bir araya geldi. Esnaf ailelerinin, maden işçilerinin ve öğrencilerin de destek verdiği yaklaşık 2 bin kişilik topluluk buradan Hükümet Konağı Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş sırasında, "Madenler Varsa Madenci Var Madenci Varsa Esnaf Var", "Esnaf Madenci El Ele", "Kömür Bitti", "İş Güvenliği Sağlansın Madenler Açılсын", "Madenler De Bizim Madenci De Bizim" dövizleri taşındı. Ve sık sık "Soma Uyuma Madencine Sahip Çık", "Madenciye Verilen Sözler Tutulsun", "Her Yer Soma Her Yer Direniş" sloganları atıldı.

Kitlenin Hükümet Konağı meydanına varmasının ardından eyleme katılan ma-

denciler hep bir ağızdan "Mecliste Oturur Alır 10 Bin Lira, Madenci Her Gün Ölümle Baş Başa" sloganı attı. Eynez faciasında yaşamını yitiren madenciler anısına yapılan saygı duruşunun ardından Hükümet Konağı Meydanı'nda kitleye hitaben Soma Esnaf ve Sanatkarlar Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ayhan konuştu. Ayhan, "Maden işçileri olmadan esnafın yaşayamayacağını bilincindeyiz. Her zaman maden işçilerinin yanında olacağız. Bu eylemimiz birlikteliğimizin başlangıcı olacak. Maden işçilerine hükümetin verdiği sözlerin tutulmasını istiyoruz" dedi.

Konuşmanın ardından eylem, hükümetin maden işçilerinin çalışma saatlerinin 6 saate indirilmesi, 3 ay maaş ödenmesi, madenlerde iş ve can güvenliğinin sağlanması sözünün tutulmasına ilişkin sloganlar atılarak sona erdi.

Soma'yı Unutmadık

İzmir Karşıyaka ilçesinde Karşıyaka Halk Forumu, Soma faciasını "Unutmadık Unutturmayacağız" demek için toplandı.

23 Haziran günü Karşıyaka metrosunun önünde başlayan yürüyüş, Gezi Sanatı Forumu'nun da katılımıyla sloganlar eşliğinde Karşıyaka girişine kadar devam etti.

Yapılan yürüyüş, Karşıyaka girişinin önünde yapılan oturma eylemiyle son buldu

İşçiler Özelleştirmeye Karşı Soma'da Mitingde

Yatağan işçilerinin Türk-İş'i basarak zorlama ile karar aldıkları miting, 22 Haziran günü Soma'da yapıldı.

Birçok şehirden otobüsler ile gelen Türk-İş'e bağlı sendikalar, Soma'ya girişte polis tarafından aramalara maruz kaldılar. İşçiler ve sendikalar Soma'ya girdiklerinde kortejlerini oluşturarak Hükümet Konağına doğru yürüyüşe geçtiler. Kortej Madenci Anıtına geldiğinde, Somalı madencilerin Türk-İş yöneticilerine yönelik tepkileri de had safhaya ulaştı. Türk-İş'in en önde yürümeye sinirlenen işçiler, "Katil Sendika, Türk-İş Dışarı!" diye haykırdılar. Sendika yönetimlerinin geri adım atmasıyla Somalı Madenciler en önde yürümeye başladı.

Yürüyüş sırasında TKİ Müessese Müdürlüğü önüne gelindiğinde yine madencilerin öfkeli sloganları yükseldi. Yatağan'dan gelen işçiler de özelleştirme karşıtı sloganlarıyla, kitlenin en görsel ve en öfkeli grubunu oluşturdu.

Hükümet Konağı önünde oluşturulan platforma gelindiğinde, şehir dışından gelen işçilerden oluşturulan iki sıralı barikat, madencilerin tepkisini çekti. Madencilerin tepkisi sonucu işçinin işçiyeye karşı oluşturduğu barikat geri çektiler. Madencilerin ölen arkadaşlarının isimlerinin yazıldığı siyah baretleri takması da dikkat çekiciydi. Miting boyunca, işçilerin platforma yönelik tepkileri dinlemek bilmedi.

Miting alanı dağılmaya başlarken, Yatağan işçileri Soma AKP ilçe teşkilatına doğru yürümeye başladı. Öfkeli sloganlarla yürüyen işçileri, AKP önünde yüzlerce çevik kuvvet karşıladı. Bu esnada ara sokaklardan çok sayıda çevik kuvvet ekibi de bölgeye kaydırıldı. İşçilerin öfkeli konuşmaları ve sloganları ile birlikte, üç işçi temsilcisinin AKP teşkilatına gitmelerine izin verildi.

İşçiler üzerlerindeki sendika önlüklerini ve bir bareti kapının önüne bıraktı. Burada kısa bir konuşma yapan işçiler, "Özelleştirmeye izin vermeyeceğiz. Burada bir kez daha sesleniyoruz, hükümeti ve onun kolluk güçlerini Yatağan'da denize dökeceğiz" dediler.

Ardından tekrar sloganlarla yürüyerek otobüslerine binen Yatağanlıları Somalılar alkışlarla uğurladılar.

Ayıışığı'nda Coşkulu Açılış

Ayıışığı Sanat Merkezi 20 yıl boyunca İstiklal Caddesi Rumeli Han'ın altıncı katında devrimci sanatıyla, etkinlikleriyle, eylemleriyle, işçiler, emekçiler, gençler, emekçi kadınlarla buluştu.

Rumeli Han'ın kentsel dönüşüm projeleri nedeniyle boşaltılması üzerine yeni adresine taşınan Ayıışığı Sanat Merkezi, 29 Haziran Pazar günü yeni adresi Süslü Saksı sokaktaki yeni yerinde yaptığı coşkulu etkinlikle işçilerle, emekçilerle devrimci sanat faaliyetlerine başladı.

Etkinlikte Ayıışığı Sanat Merkezi'nin adını aldığı ve sanat faaliyetlerini başlatılmasında büyük emekleri olan, Ölüm Orucu Savaşçılarından Aysun Bozdoğan da anıldı.

Etkinlik işçi, emekçi, sanatçı dostlara "İşçilerin emekçilerin devrimci sanat üretimlerini birlikte gerçekleştireceğimiz yeni yerimize hoş geldiniz" denilerek başladı. 26 Haziran 2001'de Ölüm Orucu eyleminde aramızdan ayrılan Aysun Bozdoğan için hazırlanan sinevizyon gösterimi yapıldı.

Bu arada ardi ardına geliyordu Ayıışığı'na işçiler, emekçiler, şairler, müzisyenler, tiyatro oyuncular, fotoğraf sanatçıları, sanat severler. Emeğe Ezgi'nin solistlerinden Ebru Şahin, geçmişten bugüne, Ayıışığı Sanat Merkezi'nin aldığı yolu anlattı.

"Ayıışığı Sanat Merkezi dendiğinde adını aldığı Aysun Bozdoğan gelir aklına hepimizin, müzik çalışmalarını, sanatsal faaliyetlerin başlatılmasında, büyük emekleri olan Ölüm Orucu Savaşçısı kadın yoldaşımız" diyen Şahin, Aysun Bozdoğan'ın yaşamını, mücadeleye atılışını, kararlı, yaratıcı devrimci kişiliğini, düşmana karşı uzlaşmaz tavrını anlattı. "Baharımız Aysun Bozdoğan okuduğu şiirleriyle, şarkılarını dinlediğimiz sesiyle de aklımızdadır" diyen Şahin'in anlatımlarının arasında Aysun Bozdoğan'ın sevdiği veya onu anlatan şiirler okudular etkinliğe katılanlar. Ve sözü Aysun'u tanıyan yoldaşlarına bıraktılar.

Onunla birlikte mücadelenin kimi süreçlerinde birlikte cezaevinde kalmış, çalışmalar yürütmüş yoldaşları onu anlatırken, aynı dönemin devrim mücadelesinde yer alan ama karşılaşma şansı olmayan yoldaşları, hakkında anlatılanlarla ve mektuplarından tanıdığı Aysun Bozdoğan'ı anlattılar.

Onu tanımış olanların "Bahar'ımız" dediği Aysun Bozdoğan anlatılırken, bilinçler bir kez daha "her şey devrim için" demişti.. Paylaşılan duyguysa düşmana olan uzlaşmaz öfkeydi çoğunlukla... Ta ki,

genç bir kadın yoldaşından bir şiir paylaşması istendiğinde "Ben bir şey söylemek istiyorum" diye duygulu sesiyle konuşmaya başlayınca kadar "Şimdiye kadar hiç anlatmadım ben Aysun yoldaş... Çünkü anlatmak, ifade etmek benim için çok zordu" diyerek sözlerine başladı. "Benim ailem de örgütlü bir işçi ailesi, ben ilkökullü çağlarımdayken Aysun yoldaş bize gelirdi. Benden büyük kardeşlerim de mücadelenin içindeydi. Aysun yoldaş geldiğinde, evin kızı gibi yemek, temizlik yapar, annemle, babamla, evin bütün çocuklarıyla ayrı ayrı ilgilenirdi. Her birimizle bir diyalog içine girerdi. Ben haylaz bir çocuktum, evde sorumluluk almak istemezdim. Ama Aysun yoldaşın o disiplinli derleyip toparlayıcı hali dikkatimi çekerdi. Sabah çok erken saatlerde gitmek zorunda kalsa bile eve bir bakar toparlar, bulaşık varsa yıkar, bazen bizler için kahvaltılık hazırlar öyle çıkardı. Bu disiplini, insanlarla ilgilenmesi

hep dikkatimi çekmiştir. Eğer bugün devrim mücadelesi içindeysem bunda Aysun yoldaşın çok büyük payı vardır" diyerek anlattı. Genç kadının Aysun'u anlatışı okuduğu şiirden daha çok duygulandırdı herkesi.. Aysun'u tanıyanlar bir kez da yolculuk etti genç kadınla birlikte o günlere.

Ardından Ayıışığı Sanat Merkezi'nin geçişine bir yolculuk yapıldı. Devrimci sanat, işçi ve emekçilerle sanat üretimlerinin yapılması, yürütülen atölye çalışmaları ve bundan sonra kat edilmesi gereken yol hakkında sohbet edildi.

Bir çay molası verildiğinde bendir sesleri gelmeye başladı yan odadan. "Size biraz sokak müziği yapalım" diyen genç

kadınların oluşturduğu bir grup ritimlerle etkinlik salonuna geldi. Zaman zaman etkinliklerde, yolculuklarda bir araya gelen genç kadınlar "Sanatı işçiler, emekçiler yapmalı diyorsak biz de varız bu işte buradayız" diyerek müzikle çıkıvermeşleri dostlarının yoldaşlarının karşısına.

Onların ritim eşliğinde söylediği ezgilerin arasına şair Selah Özakin şiirler katmaya başladı. İşçilerin emekçilerin sanatını, devrimci sanatı üretmek gerekiyorsa işçiler emekçiler de katılmalıydı bu ritime. Sonra Drama Kumpanya, oyuncular, Devrimin Tiyatro Atölyesi, genç kadın ve erkek işçiler, öğrenciler şiirleri okumaya başladılar. Kimi Aysun Bozdoğan'ı anlattı, kimi işçilerin yaşamını, kimi aşkı, kimi devrimi şiirlerin, kimi sanatı sanatçıyı... Ama en çok yaşamı, umudu ve devrimle gelecek aydınlık günleri...

Emeğe Ezgi, "şiir olursa müzik de olmalı" dedi. Şiir okuyanlara enstrümanlarıyla eşlik etti. Bendirleriyle ritmi yükselten genç kadınlar, coşkuyu da arttırdı, ardi ardında şiirler ezgiler hep birlikte söylemeye başladı. İki genç rap şarkılarıyla eşlik ettiler coşkuya... Emeğe Ezgi de kendi parçalarını kattı ezgilerin arasına. Coşkulu parçalar bir süre daha devam etti. Sonra müzik eşliğinde şiirler ve sohbetlere geçildi.

Akşam saatlerine kadar dostların bir kısmı etkinlikten ayrılırken bir başkası onun yerini aldı hemen.

Ayıışığı Sanat Merkezi, dostlarıyla birlikte yaptığı coşkulu bir etkinlikle Süslü Saksı sokaktaki yeni adresinde devrimci sanat faaliyetlerinin açılışını yaptı.

Gezi Sanatı Okmeydanı İşçileriyle

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde işten atılan 8 Dev Sağlık İş üyesi işyeri temsilcisi 28 gün süren direnişin ardından Kamu Hastaneleri Birliği'yle görüşmüş ve işlerine iade edildikleri bildirilmiş; hemen ardından işçilerin farklı hastanelerde görevlendirildikleri bilgisi verilmişti. Dev Sağlık İş üyesi işçiler bu sürgünü kabul etmeyeceklerini belirterek Okmeydanı Hastanesi önündeki direnişlerini kendi işyerlerinde görev başlamaları kabul edilinceye kadar sürdürmeye devam edeceklerini söylemişlerdi.

Okmeydanı Hastanesi önünde taşeron çalışma sistemine ve işten atmalara karşı kararlı mücadelesini sürdüren işçileri eylemlerinin 35. gününde Mücadele Birliği Platformu ve Gezi Sanatı Forumu ziyaret etti.

25 Haziran günü "Okmeydanı Hastanesi İşçileri Yalnız Değildir -Gezi Sanatı" yazılı pankart açan Gezi Sanatı Forumu, "Okmeydanı İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarıyla sağlık işçilerinin yanına geldiler.

Gezi Sanatı Forumu içinde yer alan Devrimin Tiyatro Atölyesi, Drama Kumpanya, Tiyatro Simurg, Emeğe Ezgi ve farklı sanat dallarından sanatçı dostlarının selamlarını ve destek mesajlarını Okmeydanı Hastanesi işçilerine ilettiler.

Hastane çalışanlarının öğle paydosuna çıkıp eylem alanına gelmeleri üzerine sloganlar ve alkışlarla eyleme başlandı ve Okmeydanı Hastanesi işçilerinin eylem pankartları açıldı.

Sağlık emekçileri, Dev Sağlık İş Sendikası olarak Ankara'da TBMM önünde taşeron çalışmaya, işten atmalara ve Dev Sağlık İş üyeliğinin yok sayılmasını protesto etmek amacıyla eylem yapılmakta olduğunu da duyurdular.

Ardından Tiyatro Simurg oyuncularının emeğin şairlerinden Hasan Hüseyin Korkmazgil'in şiirlerinden oluşan oyunlarından

bir bölümü Okmeydanı Hastanesi işçileriyle paylaştılar.

Gezi Sanatı Forumu katılımcılarına adınan konuşan Drama Kumpanya oyuncularından Kemal Oruç söz alarak, sanatçının üretenden, emek verenden yana çaba göstermesi, mücadele eden işçilerin yanında onlarla birlikte mücadele vermesi gerektiğini söyledi. Gezi Sanatı Forumu olarak Okmeydanı Hastanesi işçilerinin mücadelesini desteklediklerini ve onlarla dayanışma içinde olmayı sürdüreceklerini de ifade etti.

Eyleme destek veren Mücadele Birliği Platformu adına konuşan Özgür Yıldırım ise işçilere, emekçilere her gün biraz daha baskı uygulandığını belirterek "Bizler bu baskı ve sömürü koşullarından ancak birlikte mücadele ederek kurtulabiliriz. Üreten, emek veren işçiler olarak bu sömürü koşullarından ancak bu kapitalist sistemi yıkarak, emeğin iktidarını kurarak kurtulabiliriz" dedi.

Okmeydanı Hastanesi işyeri temsilcilerinden Ali Çakır ise işten atılma nedenlerini, direniş sürecini ve ardından dayatılan sürgün uygulamasını anlattı. 2009'dan bu yana işten atmalara ve taşeron çalışma sistemine karşı mücadele verdiklerini belirten Çakır, "Bizi bu baskılarla mücadelelemizden vazgeçiremezler. Bizler daha önce nasıl işlerimizin başına döndüysek yine bu kapıdan içeriye başımız dindik girip işbaşı yapacağız" dedi ve destek veren emek dostlarına teşekkür ederek konuşmasını tamamladı.

Basın açıklamasının ardından çalışan işçiler işyerlerine dönerken, Gezi Sanatı Forumu ve Mücadele Birliği, sağlık işçileriyle bir süre daha oturup sohbet etti.

Akkapı'da Gezi ve Soma'da Yitirdiklerimiz Anıldı

Adana Akkapı Mahallesi komitesi olan DirenAkkapı tarafından Gezi ve Soma'da yitirdiklerimiz, 22 Haziran günü bir etkinlikte anıldı. Bu yıl ikinci defa yapılan etkinlikte Antakya'da Gezi ayaklanması sürecinde yitirdiğimiz Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan ve Abdullah Cömert'in aileleri de katıldı.

Etkinliğe Gezi ve Soma'da yitirdiğimiz ölümsüz insanlarımız için saygı duruşuyla başlandı. Saygı duruşu "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganıyla bitirdi. Daha sonra DirenAkkapı komitesi adına bir konuşma yapılarak etkinliğe katılım sağlayan aileler ve Akkapı halkı selamlandı. Gezi ayaklanması sürecince

mahallenin yoğun katılımının ve sonucunda Akkapı komitesinin oluşturulmasının öneminden bahsedene temsilci, tüm Adana halkını örgütlenmeye ve direnişi yükseltmeye çağırdı.

Etkinlikte Ali İsmail Korkmaz'ın babası, Ahmet Atakan'ın annesi ve Abdullah Cömert'in abisi de konuşma yaptı. Konuşmaya Gezi Ayaklanması'nda yitirdikleri oğullarının acısını paylaştıkları için Akkapı halkına teşekkür ederek başladılar. Ve salonda bulunan herkesin birer Ali İsmail, Ahmet ve Abdullah olarak gördüklerini söyleyerek, onların ölmediklerini ve bu salondan olduklarını belirttiler. Konuşmalar "Ana-

ların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganıyla sona erdi.

Geçen yıl da bu etkinlikte sahne alan Emeğe Ezgi yine sahnede idi. Üzerlerinde Gezi Ayaklanması'da ölümsüzleşenlerin isimlerinin yazılı olduğu tişörtlerle çıkan Emeğe Ezgi, Akkapı halkını selamlayarak emeğin ezgilerini söylemeye başladı. Etkinlik boyunca Araçça şarkılarda söyleyen Emeğe Ezgi, bir de Kürtçe şarkı söyleyerek geçen hafta Adana'da katledilen İbrahim Aras'ı andı. Emeğe Ezgi devrim marşlarıyla geceyi coşkuyla sonlandırdı.

Mücadele Birliği Adana

Tokat Şadoğlu Festivalinde

Niksar'ın Ormancık Köyü Şadoğlu Festivali, bu sene de coşkulu geçti. Müzik gruplarının, folklor ekiplerinin yer aldığı festivalde biz de Mücadele Birliği olarak standımızı açtık. Deniz Gezmiş tişörtleri, kitaplarımız, kartpostal ve gazetelerimizin yer aldığı standımız, festivale devrimci bir coşku kattı.

Maden

Devrimci Samandağ gençliği olarak gerçekleştirdiğimiz Maden filminin gösterimi, Samandağ halkının katılımıyla gerçekleşti.

22 Haziran günü saat 19.00'da başlayan etkinlik programında, öncelikle Gezi ayaklanması ve Soma katliamında yaşamını yitirenler anısına saygı duruşu yapıldı; gençler "Akın var güneşe akın" şiirini okudu. Sonrasında sözü alan Samandağlı bir DÖB'lü "yaşadığımız şu günlerde gün geçmiyor ki yeni bir ölüm haberi gelmesin. Bizler Antakya halkı olarak çok kritik bir noktadayız, savaş hemen sınırlarımızın ötesinde, bizler de tehdit altındayız. Bu savaşların, katliamların önüne yalnızca örgütlenerek birlikte mücadele vererek geçebiliriz. Bu yüzden gelin birlik olalım ve kavgamızı da birlikte verelim..." diyerek film gösterimini başlattı.

Film gösteriminin açık havada olunca halkın ilgisi de yoğun oldu. Gösterim boyunca insanlar gelmeye devam etti. Film gösteriminin sonunda tekrar sözü alan DÖB'lü arkadaşımız, bu film gösterimlerini burada sürekli hale getireceklerini ve Samandağ halkının bu etkinliklere katılımıyla destek olmalarını istediklerini belirtti.

Etkinlik "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" sözleriyle sona erdirildi.

“Herkes Pırlıtlı Eşyaları Görüyor, Bizi Kim Bilsin?”

Çayırova’da bulunan Çukurova Cam Elyaf Fabrikası’nda grevdeki işçileriyle fabrikadaki çalışma koşulları ve talepleri üzerine konuştuk.

Ağır sanayi olan cam elyaf fabri- kasında 460 işçi çalışıyor. 1200 derece sıcaklıkta ve 15 ile 28 kilo ağırlıkta olan ürünleri bir yerden bir yere aktaran işçiler günde 12 ton ağırlığın ellerinden geçtiği bir ortamda çalışıyorlar.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri ise cam elyaf fabrikasının eski bir kamu işletmesi olması ve sendikanın varlığı sayesinde kısmen sağlanmış. Fakat işçilerin % 60’ı boyun fitiği, bel fitiği, taban çök- mesi rahatsızlıklarıyla çalışmak zorunda. Aşırı sıcak ortamda çalışmalarından dolayı göz bozukluğu, duyma kaybı yaşayanların sayısı da az değil. İşçi sağlığı ve iş güven- liği önlemlerinin alınması konusunda sıkıntılar devam ediyor.

Kristal-İş Sendikası Gebze Şube Ba- şkanı Orhan Koç, Türkiye’de işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınabilmesi için işyeri hekimleri ve işçi sağlığı iş gü- venliği uzmanlarının işletmeden bağımsız ve devletten maaş alan bir statüde ol- masının zorunlu olduğuna dikkat çekiyor.

“Bir iş yeri hekimi ilk işe ba- şladığında ideal bir şekilde işini yapar, dü- zenli sağlık kontrollerini yapar, işçi rahatsızlandığında sevkini yapar, rapo- runu yazar. Fakat bu en fazla ilk 3 yıl böy- ledir. Sonrasında işverenin cenderesine girmeye başlar” diyen Koç, “Yahu hekim bey ne yaptın, her başı ağrıyanı sevke gönderiyorsun, bol bol rapor yazıyorsun, kim çalışacak bu fabrikada’ baskısı onun da görevini gereği gibi yapmasına engel olur” diyerek işçilerin gerekli tedavileri- nin yapılamayışına dikkat çekiyor.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği uzman- larının işe uzun süreli ve kademeli bir eği- timi gerektirdiğini hatırlatan Koç uzman ihtiyacının arttığını fakat hızlandırılmış eğitimlerle bunun da piyasalaştırıldığını belirterek “Tarım mühendisi iş güvenliği uzmanı ihtiyacını karşılamak için 120 sa- atlık hızlandırılmış eğitimle iş güvenliği uzmanı yapılıyor. Sonra gidip bir işlet- mede işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri- nin alınmasını sağlaması isteniyor. Maaşını patronun verdiği bir güvenlik uz- manı ne kadar iş güvenliği önlemi aldıra- bilir, bu konuda neyi kime rapor edebilir” diyen Koç “Maaşını patronun alan işyeri hekimi ve işçi sağlığı iş güvenliği uzmanı olan bir yerde işçilerin sağlığını koruyamaz ve orada yasalara uygun, insanca çalışma şartlarını sağlayan bir sistem kuramazsınız” diyor.

Fabrikadaki çalışma şartlarını ve greve çıkış nedenlerini konuştuğumuz işçilerden Erhan Güdek, ağır sanayi olan cam elyaf işinde yüksek fırınlarda üretim yapıldığı için işçilerin camın aktığı 1200 derece sıcaklık ile kalıba dökülen camın soğuması için çalışan klima arasında çalıştıklarına dikkat çekiyor. İşçilerin 8 sa- atlık mesaiyi boyunca 10-12 ton ürünün ellerinden geçtiğini ve işçilerin ilk birkaç ay içinde bel ve boyun fitiği rahatsızlık- larının belirdiğini söylüyor. TİS sürecinde anlaşmazlıklardan birisi olan ücret zammı konusunda ise kamuoyuna yansıyan yanlı- şlardan rahatsızlıklarını dile getiriyor.

“Maaşımızın 16 yıllık ortalaması 8.83 TL, 8 yıllık ortalaması 7.80 TL, 211 yılındaki ortalaması 8.25 TL, şimdi biz çok zam mı istemiş oluyoruz. Yoksa biz emek verdikçe, çalıştıkça, işletme büyürken kay- bolan hakkımızı mı istiyoruz. Cam elyaf işçisinin çok iyi maaş aldığına refah içinde yaşadığına dair bir algı var halkımızda, ama gördüğümüz gibi biz her geçen yıl üc- retlerimizde kayba uğramışız. Şu anda ar- kadaşlarımızın büyük çoğunluğu asgari ücretin biraz üstünde bir maaşla çalışmak zorunda. Ve bu maaşla yaşamamı sürdür- mesi mümkün değil” diyor.

“Eve eşya almak lazım esnafa gidiyordum utana sıkıla, taksit yapabilir miyiz diyordum. Esnaf cam elyafı çalıştığımı öğrenince ‘Abi lafı mı olur, ne demek’ diye karşılıyordu. Ola ki sıkışık bir zamanda bir dükkana girip, ‘Şunu alacağım ama 10 gün sonra ödesem olur mu?’ diye sorduğumda esnaf ‘Abi o nasıl söz duymamış olayım, dükkân senin, buyur istediğini al götür, güle güle kullan paran olunca da ödersin’ diyordu. Şimdi alamıyoruz, çünkü ödeyemiyoruz. Hepimizin borcu var bu- rada. Az ya da çok. Kredi kartlarıyla döndürmeye çalışıyor çoğu arkadaş. Eskiden girdiğin dükkânda ‘E, adet olmuş hele şu senede bir imza at da’ deniyor. Çünkü za- manında ödeyemiyoruz, bitti o itibarlı günler”

Hüseyin Temiz 16 yıllık cam elyaf işçisi, o da fabrika yönetiminin de yaydığı bilgi nedeniyle cam elyaf işçisinin refah ve bolluk içinde yaşayan ama daha çok maaş istiyormuş gibi bir algı ortaya çıktığını belirtiyor. Yıllar içindeki enflasyon ve ortalama zam oranlarını tek tek sıralayan Temiz “Bize % 12 zam verildiği ama bizim anlaşamadığımız söylüyor, oysa ki enflasyon karşısında ve bizim yıllar içinde kaybolan haklarımız dikkate alındığında bize verilen zam % 12 değil %3. Şimdi iyi maaş aldığı söylenen bir ar-

“Kıramızı, faturalarımızı ödeyebileceğimiz, çocuklarımızı okutabileceğimiz, kimseye borç yapmadan yaşayabileceğimiz bir maaş istiyoruz. Hastalandığımızda kıdem tazminatımızdan kesinti, işyerinin taşınması tehditlerinin olmadığı bir işte çalışmak istiyoruz”

kadaşımız 1200 TL alıyor. %3 zam ekle 156 lira. 35 lira zam için greve gitmedik biz. O 35 lira zaten hiçbir ihtiyacımızı karşılamıyor ki. Hesapların yüzdeleri, rakamlar üzerinde oynanarak bize yüksek bir zam teklif edilmiş gibi gösteriyor patronlar ama bize verdikleri zam %3 tür” diyor.

Hüseyin Demircan “İşçi ücretleri enflasyon oranlarına göre hesaplanmalı, gerçi ülkede asgari ücret açlık sınırının altındayken bunu söylemek de biraz tuhaf oluyor ama...” diyerek giriyor söze. Cam Elyaf Fabrikasının işçisinin emeğiyle dünyanın sayılı fabrikalarından biri haline geldiğini belirten Demircan, Cam Elyaf

işçisinin ücret zammı talebini ve geçmiş yıllardan bu güne maaşına bakarak şu an- daki durumu ortaya seriyor. “Cam Elyaf işçisi çok değil 99 yılında işe girdiği andan itibaren asgari ücretin iki katı maaşla çalışmaya başlıyordu. Şimdi asgarinin çok az üstünde bir maaşla çalışıyor. Kesintileri düştüğünüzde zaten asgari ücret haline geliyor. Şimdi bize deniyor ki, 3 kuruş için mi greve çıktınız, yuh size! Hayır Cam Elyaf işçisi 3 kuruş için greve çıkmadı, özlük ve idari haklarımız, çalışma şartlarımızın düzeltilmesi talepleriyle birlikte evet ücret zammı da görüldüğü maddelerden birisi fakat 3 kuruş dedikleri de şudur sendika ücret zammı olarak saat başına 1.85 TL talebinde bulundu, fabrika yönetimi ise 87 kuruşta ısrar etti. Son otu- rumda ise 90 kuruş dedi. Şimdi bu iş

duğun her günü tazminatından keserim’ İyi de ben buradaki şartlar yüzünden hasta oluyorum. Aşırı bir gürlüğü var, bazı arkadaşlarda duyma kayıpları da oluyor. Sıcak-soğuk havanın etkisiyle basınç da yükseliyor sanırım bu yüzden duyma kayıpları var” diyerek çalışma ortamındaki sorunlarını anlatıyor.

Bir başka işçi ise radyasyon nede- niyle bir takım rahatsızlıkların olabile- ceğine dikkat çekiyor. Üretimde platin kullanılması, bazı bölgelerinde kurutma işleminin radyo dalgalarıyla yapılması gibi nedenlerle çalıştıkları ortamda radyasyon olduğunu belirtiyor. Yıllık ve üç aylık sağlık kontrolleri yapıldığını belirten işçiler, işçinin o bölümde çalışmasının mahsurlu bulunması halinde yerinin de- ğiştirildiğini belirtiyorlar.

Söz Cam Elyaf işçisinin enflasyon karşısında eriyen maaşına geliyor tekrar. Arif Karakoçak fabrikada çalışmaya baş- ladıktan bir süre sonra evlenip evini kur- duğunu belirtiyor. “Eve eşya almak lazım esnafa gidiyordum utana sıkıla, taksit ya- pabilir miyiz diyordum. Esnaf cam elyafı çalıştığımı öğrenince ‘Abi lafı mı olur, ne demek’ diye karşılıyordu. Ola ki sıkışık bir zamanda bir dükkana girip, ‘Şunu ala- cağım ama 10 gün sonra ödesem olur mu?’ diye sorduğumda esnaf ‘Abi o nasıl söz duymamış olayım, dükkân senin, buyur istediğini al götür, güle güle kullan paran olunca da ödersin’ diyordu. Şimdi alamıyoruz, çünkü ödeyemiyoruz. Hepi- mizin borcu var burada. Az ya da çok. Kredi kartlarıyla döndürmeye çalışıyor çoğu arkadaş. Eskiden girdiğin dükkânda ‘E, adet olmuş hele şu senede bir imza at da’ deniyor. Çünkü zamanında ödeyemi- yoruz, bitti o itibarlı günler” diyerek an- latıyor zaman için de gitmiş küçülen maaşını.

görsün diyoruz onu da alamıyoruz” diye- rek anlatıyor. Arif Karakoçak ise “Eğeli- yim ben. Bizim oralarda kiraz yerlere dökülür. İyisi paketlenip yurt dışına ihraç edilir. Burada kilosunu 8 lira abim çocuk- larına götürmüyor. Hoş zaten burada aldığın meyvenin sebzenin yarısı çürük oluyor. Ben eskiden yüzüne bakmazdım şimdi burada pazarda satılanın. Bu nasıl bir düzendir. Bu hale gelmiş cam işçisi” diyerek isyanını dile getiriyor.

Fabrikadan, camdan, konuşurken bir işçi araya giriyor: “Grevde olduğumuz her gün 5 bin ton hammadde çöpe gidiyor bi- liyor musunuz?” diyerek dikkat çekiyor. Patronlar bir taraftan işçiye zam verme- mek için “Zarar ediyoruz” diyor, Ama grevle geçen her gün binlerce işçinin maaşı değerinde hammadde çöpe gidiyor. Kapitalizmin mantıksız işleyişini görüp isyan ediyor işçi.

Cam Elyaf işçisinin tepki gösterdiği

Bir başka konu ise memurlara işçilerin çok daha üzerinde maaş ve zam verilmesi. Cam işletmelerinde yeni işe başlayan bir memurun maaşının bir yılın sonunda 10 yıllık memurla eşitlendiğini belirten işçiler, üretimde ise işçilere asgari ücretle çalışmanın dayatılmasına isyan ediyor. Üretim bölümünde çalışan işçilerin kalifi- ye bir işçi olması için geçen süreyi ve maaş farkını sorduğumuzda ise “Ağır sa- nayi de olsa cam işi de öğrenilir. Burada yeni işe başlayan bir işçi 4-5 ayda öğrenir işi. Bir yılın sonunda usta işçidir artık 10 yıllık işçiyle arasında bir fark olmaz. Çünkü o da aynı emeği veriyor. Neden memura gelince yüksek zam, yüksek maaş, işçiye gelince asgari ücret, 90 kuruş zam” diyerek itirazlarını dile getiriyorlar. Üste- lik yeni giren işçinin 4-5 ayda işi öğrene- ceğini ve 10 yıllık ustayla aynı emeği verdiğini söyleyenler 10 yılı aşkın süredir çalışan işçiler. İşçiler üretimdeki kolektif emeği yaşayarak çözümler. Binlerce yılın üretimden gelen bilgisi ve makinelerle yapılan üretim sayesinde 1 yıllık işçi de 10 yıllık işçi de aynı emeği veriyor.

Cam Elyaf işçileriyle, hangi fabri- kada hangi ürünlerin üretildiği üzerine konu- şuyoruz. Türkiye’yi dünya cam sanayinde dördüncü yapan, üçüncülüğün hedeflendiği Paşabahçe, Trakya, Çuku- rova Cam işçileri yıllardır cehennem sıcaklığında çalışarak büyüttükleri fabrika- larında “Kıramızı, faturalarımızı ödeyebi- leceğimiz, çocuklarımızı okutabileceğimiz, kimseye borç yapmadan yaşayabileceği- miz bir maaş istiyoruz. Hastalandığımızda kıdem tazminatımızdan kesinti, işyerinin taşınması tehditlerinin olmadığı bir işte çalışmak istiyoruz” diyorlar.

İşçilerden birisi özetliyor her şeyi aslında “Herkes Paşabahçenin şık mağa- zalarındaki pırlıtlı cam eşyaları görür, burada cehennem ateşinde, açlık sınırı altında maaşla çalışan işçiyi kim bilsin?”

Hüseyin Temiz ise “Kıraz mevsimi gelip geçti, bir kere kıraz alıp götürbil- dim çocuklara. Kilosu 8 lira. Çocukların- ıza fazla harçlık veremiyoruz meyve